provincie Drenthe

Op te bergen
in de band van
13 november 2002

de leden van de commissie wordt verzocht hun eventuele opmerkingen binnen acht dagen na ontvangst aan de secretaris van de commissie mede te delen.

Verslag

van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn

gehouden op 30 oktober 2002

INHOUD

Opening 2
Aanwijzing voorzitter 2
Mededelingen 2
Vaststelling van de agenda 2
Verslag van de vergadering van 28 augustus 2002 2
Uitnodiging 2
Ingekomen stukken 3
IPO-aangelegenheden 3
2003, Jaar van de Boerderij in Drenthe 3
Herijking Cultuur, Welzijn en Zorg (CWZ), overdracht IVOM-taken en -budget 7
Nota Patiënten-/consumentenbeleid 9
Herhuisvesting RPCP 16
Seniorenzomerschool 17
Project in het kader van de Tijdelijke stimuleringsregeling vrijwilligerswerk 17
Verhoging budgetsubsidie Het Drentse Boek 19
Ondersteuning vrijwillige besturen dorpshuizen 20
Verhoging subsidie Vereniging Brede Overleggroep Kleine Dorpen in Drenthe 23
Ondersteuning vrijwillige besturen speeltuinwerk 24
Instandhouding kwaliteit Provinciale Archiefinspectie 27
Onderhoud en klimaatbeheersing Drents Museum 27
Verhoging structurele subsidie Monumentenwacht Drenthe 29
Financiering Global Position System voor ambulancezorg Drenthe 30
Structurele verhoging Subsidieregeling activiteiten jeugdhulpverlening 31
Najaarsnota 2002, Beleidsnota 2003 en Begroting 2003 32
Sluiting 41

STATENCOMMISSIE CULTUUR EN WELZIJN

Verslag van de vergadering van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, gehouden op 30 oktober 2002 in het provinciehuis te Assen.

Aanwezig:
J. Prinsen (PvdA, voorzitter)
L. Bomhof (VVD)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw M.A. van Dijk (D66)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks, plaatsvervangend voorzitter)
A.J. Gaasbeek (OSD)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
Ch.C. de Haas (OPD)
J.J. van Heukelum (VVD)
F. Ietswaart (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
K. Niemeijer (Ouderenpartij)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
mevrouw J. Schipper (VVD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
A. Wendt (ChristenUnie)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
H. Zomer (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier
(PvdA, gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor
(CDA, gedeputeerde)
S.J. de Jonge (secretaris)
mevrouw L.A.M. Kompier
mevrouw J.R.M. Tolsma
E. Schut

1. Opening

De PLAATSVERVANGEND VOORZITTER opent de vergadering en heet eenieder van harte welkom.

2. Aanwijzing voorzitter

De PLAATSVERVANGEND VOORZITTER stelt de commissie voor om de heer Prinsen aan te wijzen als voorzitter van deze statencommissie. De commissie stemt met dit voorstel in.

3. Mededelingen

De VOORZITTER merkt op dat vandaag in principe afscheid zou worden genomen van de heer Deetman, de secretaris van deze commissie, aangezien deze functie is komen te vervallen. De secretaris is echter niet aanwezig vanwege deelname aan een managementconferentie. Spreker dankt de secretaris van harte voor zijn bewezen diensten ten behoeve van deze commissie.

4. Vaststelling van de agenda

Mevrouw CEELEN merkt naar aanleiding van de voorliggende, overvolle, agenda op dat zij in haar afwezigheid in de afgelopen paar maanden heeft kunnen lezen wat de doelstelling van deze vergadering is, in relatie tot de doelstelling in het verleden. Zij heeft gelezen dat deze bijeenkomst tussen de eerste en tweede termijn van de algemene beschouwingen de essentie van de politiek behoort weer te geven. Uit de agenda heeft zij echter op kunnen maken dat er slechts 25 minuten resteert om de discussie aan te gaan en een draagvlak te creëren over de Najaarsnota 2002, de Beleidsnota 2003 en de begroting 2003, om al dan niet in de tweede termijn met moties of amendementen te komen. Spreekster kan zich niet voorstellen dat het de bedoeling is dat er slechts twee minuten per fractie gesproken kan worden bij agendapunt 23. Daarbij heeft zij gehoord dat afgelopen maandag beide commissievergaderingen ongelooflijk zijn uitgelopen. Is het dan mogelijk om deze commissievergadering wel binnen de daartoe vooraf gestelde tijd af te werken? Anderzijds constateert zij dat driekwart van de vergadertijd zou moeten worden besteed aan voorstellen die eigenlijk als hamerstuk zouden moeten kunnen passeren.

Zij dringt erop aan om deze hamerstukken sneller dan de daartoe vastgestelde tijd af te werken, zodat er wat meer tijd vrijkomt om over de Najaarsnota te spreken.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat mevrouw Ceelen op zich gelijk heeft door aandacht te vragen voor het duale karakter van deze vergadering. De voorbereiding van deze vergadering wordt echter door het Presidium gedaan en dit heeft besloten om het op deze wijze te doen. Spreker had ook liever gezien dat het laatste agendapunt naar voren was gehaald, om vervolgens pas de gestelde hamerstukken te behandelen. Spreker stelt echter voor om de agenda te volgen zoals deze door het Presidium is vastgesteld.

De VOORZITTER merkt op dat het Presidium een agendavoorstel aan de commissie doet, maar het is uiteindelijk aan de commissie zelf om te bepalen of de commissie akkoord gaat met die agenda.

De heer ZOMER ziet het probleem niet. Als de agenda voornamelijk bestaat uit hamerstukken, ontstaat er aan het einde van de vergadering vanzelf meer tijd voor het laatste agendapunt.

De VOORZITTER stelt voor om de extra tijd die eventueel wordt ingelopen doordat de eerdere agendapunten sneller dan vooraf gepland worden behandeld, te gebruiken om meer tijd te kunnen besteden aan de bespreking van de Najaarsnota bij agendapunt 23.
De commissie stemt hiermee in.

5. Verslag van de vergadering van 28 augustus 2002

Het verslag wordt conform ontwerp goedgekeurd en vastgesteld.

6. Uitnodiging

6.1. Brief van 10 september 2002 van het Centrum Beeldende Kunst Drenthe (CBK) betreffende uitnodiging voor een werkbezoek op 8 januari 2003

De VOORZITTER stelt voor in te gaan op de uitnodiging van het CBK en het werkbezoek plaats

te laten vinden aansluitend aan de commissievergadering op 8 januari 2003.
De commissie stemt hiermee in.

7. Ingekomen stukken

Mevrouw SMITH merkt naar aanleiding van de brief van 11 september 2002 van het college met betrekking tot de pilot Culturele gemeente van Drenthe op dat zij deze brief uit de leeskamer heeft moeten halen en niet thuis gestuurd heeft gekregen.

De VOORZITTER antwoordt dat andere fracties deze brief wel thuis hebben ontvangen.

8. IPO-aangelegenheden

De heer GAASBEEK las in het weekbericht van het Interprovinciaal Overleg (IPO) iets over de discussie met betrekking tot de kleine ziekenhuizen. De Vaste Kamercommissie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) is tegen een verdere schaalvergroting in de zorg en ook bij de heropening van het Meppeler Diaconessenhuis heeft de heer Wiegel terecht een lans gebroken voor de kleine ziekenhuizen. Welk nieuws heeft het IPO in dit kader te melden? Het IPO heeft dit immers aangezwengeld in het IPO-weekbericht.

Mevrouw DE VRIES merkt op dat zij die vraag niet direct kan beantwoorden. De vraag die de heer Gaasbeek stelt, is volgens spreekster echter voor Drenthe niet direct relevant omdat er in Drenthe weliswaar vier ziekenhuizen zijn, maar deze streven niet naar fusie maar naar samenwerking. In die samenwerking zien zij een dusdanige versterking van de ziekenhuizen dat deze alle zelfstandig kunnen blijven bestaan.

De heer GAASBEEK merkt op dit antwoord ongeveer te hebben verwacht. Het gaat hier echter om het belang van Drenthe en de bedreiging die uitgaat van het streven naar schaalvergroting. Hij zal hierop nog schriftelijk terugkomen.

9. Statenstuk 996, 2003, Jaar van de Boerderij in Drenthe

Mevrouw GOUDRIAAN gaat akkoord met dit stuk, is er erg tevreden over en wenst iedereen die ermee werkt veel succes.

Mevrouw DIRKS merkt op dat dit een uitgebreid en zeer ambitieus programma is dat bovendien grondig is voorbereid. Bij een dergelijk programma is vooral de coördinatie van groot belang om te zorgen dat het geen lappendeken wordt. Vanuit de monitoring wordt de commissie regelmatig op de hoogte gesteld en dan is het van belang om juist dit in de gaten te houden. Bij punt 2.1.3. Goed in het groen, merkt zij op dat ten behoeve van de tuinen rondom de dorpen behoorlijk wat geld wordt uitgegeven en dat bedrag vindt zij nogal aan de hoge kant. Op welke wijze past die subsidie binnen de subsidieverordening?

De heer IETSWAART vindt dit een prima voorstel. Hij vraagt of de financiering van de projecten van het Drents Plateau rond is. Verder vraagt hij aandacht voor een goede coördinatie van de deelprojecten, aangezien anders de effecten van het Jaar van de Boerderij onvoldoende in beeld komen. De resultaten van dit voorstel dienen straks helder en inzichtelijk aan de staten te worden gepresenteerd. Spreker merkt verder op dat het project al is gestart in 2000. Waarom is toen geen bedrag gereserveerd voor financiering van dit project, aangezien het nu weer uit het Fonds flexibel beleid moet worden gefinancierd?

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat het behoud van monumentale bouwwerken het doel is van dit project. De instandhouding van dit geheel lijkt echter meer gericht op het behoud van onderzoeksopdrachten en publicaties. Concrete acties blijven steken in de overheadsfeer. Natuurlijk is een traject van onderzoek en inventarisatie zinnig, maar de research uit bestaand materiaal, zoals monumentenlijsten, lijkt vermeden te worden, althans wordt niet benoemd. Het geheel concentreert zich op onderzoek, het maken van videofilms, cursussen - waarbij hij zich afvraagt of er een behoeftepeiling heeft plaatsgehad - en het geven van voorlichting. Onduidelijk is of al deze praatsessies ook de instandhouding van monumenten beoogt of dat er creatief wordt gewerkt aan het maken van publicaties en het scheppen van taken terzake. Kortom, er is bij hem twijfel aan de invulling van de feitelijke doelstelling van provinciaal beleid als het gaat om de boerderij.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat in de beleidsbrief op pagina 1 staat dat 2003 als Jaar van de Boerderij wordt gezien. Dit jaar moet als

katalysator gaan fungeren voor het geven van een kwaliteitsimpuls aan het thema Monumentale boerderijen en erven. Daar staat tegenover dat de subsidiepot voor dit doel elk jaar op 2 januari 2003 leeg is. Hoe denkt het college dit te combineren? Immers, als het college praktisch iets in stand wil blijven houden is een evaluatie van de rietdaken-subsidie noodzakelijk en dient op grond daarvan een goede regeling te worden vastgesteld. Het doel van het Jaar van de Boerderij is wel erg eenzijdig gericht op bewustwording en deskundigheidsbevordering en te weinig op instandhouding van het cultureel erfgoed. De projecten vindt zij dan ook over het algemeen nogal gezocht. Uit het werkbezoek aan de Brede Overleggroep Kleine Dorpen (BOKD) in Drenthe is haar al gebleken dat er boeken en folders genoeg voorhanden zijn waaruit blijkt hoe boerenerven moeten worden ingericht en onderhouden, evenals hoe inheemse plantengroei van honderd jaar geleden moet worden gehandhaafd. Natuurlijk kan er apart worden gesproken over dahlia's en duizendschonen, maar deze staan ook bij spreeksters buurvrouw in de tuin. Als Noorderbreedte een themanummer wil uitgeven over de boerderij vindt spreekster dat wel goed, maar dan is daar niet direct extra geld van de provincie voor nodig. Verder is er veel informatie voorhanden over duurzaam bouwen, dus zij vraagt zich af of daar ook nog meer geld in gestopt moet worden. Verder gaat het over excursies naar boerderijen, terwijl er in Drenthe de mogelijkheid bestaat om naar Orvelte te gaan. Concluderend vindt zij dit een gezocht project en zij denkt dat er betere methoden zijn om het Drents landschap en de boerderijen onder de aandacht te brengen. Zij hecht haar goedkeuring dan ook niet aan dit stuk.

De heer GAASBEEK merkt op dat het in Drenthe vanzelfsprekend is dat er in het Jaar van de Boerderij aandacht wordt besteed aan dit onderwerp. In de vergadering van 28 augustus 2002 heeft mevrouw Brink spreker uitgebreid antwoord gegeven op zijn vragen over de rieten daken. Spreker denkt dat het nu het moment is om aan te dringen op een extra donatie in dat fonds, want als dat nu niet gebeurt, komt spreker er bij de algemene beschouwingen wel op terug. Spreker spreekt zijn waardering uit voor de voortvarende aanpak van het Drents Plateau, want spreker denkt dat het Drents Plateau nu een gezicht laat zien wat hij wel kan waarderen. Spreker heeft het moeilijk met het voorstel om € 68.000,-- beschikbaar te stellen voor erf- en tuininrichting bij boerderijen. Vaak wonen in deze boerderijen de beter gesitueerden en het is geen provinciale taak om de tuin van die mensen te verzorgen. Deze subsidies zijn dan ook onterecht. In mindere mate geldt hetzelfde voor de punten 2.1. en 2.2. Voor het overige stemt hij in met het voorstel.

De heer ZOMER vindt het een goed project en het CDA heeft dit al vaker aangegeven. In dit stuk wordt alleen aandacht gegeven aan de monumentale boerderijen, maar hij vraagt ook aandacht voor de wat jongere boerderijen tot zo'n 150 jaar oud, die toch een prominente plaats innemen in het Drentse landschap, en waarvan er veel leeg staan. Gezien de ontwikkelingen in de agrarische sector zullen er overigens nog meer leeg komen te staan. Met betrekking tot de financiering staan in het voorstel diverse projecten waarbij indicaties zijn gegeven voor provinciale subsidie. Als dan wat verder wordt gekeken, blijkt dat sommige projecten nog niet helemaal zijn afgedekt met fondsen en andere bijdragen. Bestaat er een kans dat daar dan nog meer subsidie bij moet? In hoeverre financieren gemeenten hieraan mee?

Mevrouw SCHIPPER heeft al enige tijd geleden ingestemd met de financiering van het landelijk projectbureau en nu liggen er concrete plannen voor. Alle facetten van de boerderijen en hun omgeving komen aan de orde en de projecten zijn inspirerend voor Drentse bewoners, toeristen en eigenaren. Zij mist in de projecten het accent op boerderijen die nog in bedrijf zijn, want deze vormen een belangrijk aspect in de Drentse samenleving. Daar vraagt zij aandacht voor. Spreekster is enthousiast voor dit voorstel. Zij maakt zich wel zorgen over het aspect van de communicatie, dat in alle projecten aan de orde komt. Het is bekend dat de landelijke communicatie over het jaar van de boerderij wel eens meer bepalend kan zijn dan datgene wat er in Drenthe gebeurt. De vraag is of het college inzicht heeft in datgene wat het landelijk projectbureau, waar al eerder geld voor beschikbaar is gesteld, aan communicatie doet. Verder steunt zij het voorstel.

De heer WENDT heeft waardering voor de uitwerking van de thema's, die helder worden weergegeven en een degelijk financieel kostenoverzicht bevatten. Het roept wel de vraag op of het wel

zoveel geld moet kosten. Hoe zit het met de overige financieringsbronnen? Komt dat geld er wel? In 1999-2000 is door het projectbureau in Amsterdam een aantal nationale deelprojecten uitgevoerd. Welke zijn dat in Drenthe? Hij is bang dat een aantal van de projecten die nu op de lijst staan, hem ook zal ontgaan, aangezien de doelgroep toch veelal bestaat uit de makelaar, de eigenaar en de tuinhovenier. Uit punt 1.4. blijkt dat het ook onder toerisme en recreatie wordt ondergebracht, maar in dat opzicht moet het fiasco van de Floriade de provincie tot voorbeeld strekken. Spreker heeft er niet zoveel geloof in dat stookhokken en dahlia's en duizendschonen, door daar veel geld in te steken, het toerisme in Drenthe een extra impuls gaan geven. Het betreffen hier dan ook de twee projecten waarin hij geen groot geloof heeft. Wat dat betreft zou spreker meer geld stoppen in het meefinancieren van rieten daken, want dat heeft effecten voor meer mensen en valt veel meer op. Spreker had gedacht dat er nog een soort van fietsarrangement langs karakteristieke boerderijen zou komen, maar daar leest hij helaas niets over. Er bestaan echter al boerderijfietstochten en misschien dat die ook gestimuleerd zouden kunnen worden.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het Jaar van de Boerderij een landelijke actie betreft en 2003 is het Jaar van de Boerderij in Nederland. Er is een landelijke stichting en de provincie lift daarbij, wat betreft de informatievoorziening en public relations, in mee. De PvdA, GroenLinks en D66 hadden het over de coördinatie van projecten waaraan heel veel partijen meewerken. Spreekster is niet bang dat de coördinatie niet goed zal lopen. De heer Gerding van Drents Plateau zal voor de coördinatie zorgen en spreekster is verheugd dat er veel instanties aan meedoen. Zowel de amateur-historische verenigingen als de plattelandsvrouwen participeren erin mee. Het betreft dan ook een breed gedragen geheel en de mensen zijn er erg enthousiast over. Over de coördinatie hoeft de provincie zich dan ook geen zorgen te maken, temeer daar er regelmatig terugkoppeling van de organisatie aan de provincie zal worden gegeven. Verschillende commissieleden hebben over een aantal projecten wat losse opmerkingen gemaakt. Ten aanzien van de rieten daken heeft zij tijdens de vorige commissievergadering de heer Gaasbeek niet geantwoord dat er bij de rieten daken meer geld vrij zal komen, maar het college heeft al wel gesignaleerd dat er altijd te weinig geld in die pot zit.

De heer GAASBEEK merkt op dat de slotconclusie bij de discussie tijdens de vorige commissievergadering was dat als de staten vinden dat er extra geld moet komen voor de rieten daken, zij daartoe ook een voorstel moeten indienen.

Mevrouw BRINK antwoordt niet op voorhand al te hebben gezegd dat er meer geld bij moet, maar zij heeft alleen gesignaleerd dat er in de pot altijd te weinig geld zit. De rietdakensubsidie zal door de provincie tegen het licht worden gehouden en de commissie wordt terzake op de hoogte gehouden. Zij wacht dan ook het voorstel van de staten af. Zij is het ermee eens dat de rieten daken (mede) het gezicht van deze provincie bepalen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt wanneer duidelijk wordt of en zo ja, wanneer de provincie iets met de rietdakensubsidie gaat doen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat dergelijke vragen schriftelijk moeten worden beantwoord. Zij kan nog niet precies zeggen wat zij gaat doen, maar het staat bovenaan spreeksters lijstje en zij zal er dus naar kijken. D66 merkt op dat het project in 2000 al is gestart, maar in dat jaar is al geld beschikbaar gesteld voor het Jaar van de Boerderij in 2003. De heer Van der Schoot geeft aan dat het merendeel van de kosten vooral in overhead gaat zitten. Zij is het daar absoluut niet mee eens en van andere partijen heeft spreekster die opmerkingen ook niet gehoord. Verder zijn er boeken, video's, en educatieve programma's om te laten zien hoe een boerderij verbouwd wordt en worden oudere en nieuwere Drentse boerderijen in een databestand opgenomen en gegevens gedigitaliseerd.

De heer VAN DER SCHOOT stelt alleen maar te hebben gevraagd in welke mate er een behoeftepeiling is geweest om vast te stellen of dit soort zaken gewenst is. Er kunnen wel veel cursussen worden ontwikkeld, maar als niet bekend is hoeveel belangstelling er voor die cursussen is, dan wordt het een moeizaam proces. Bovendien houd je met een cursus alleen geen boerderij in stand.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het ook draait om de omgeving van de boerderij en dit is een van de

punten die na 2003 eventueel gedaan kunnen worden. Er worden ook cursussen door andere instanties georganiseerd en er worden geen dingen dubbel gedaan, doordat dit door de provincie goed wordt gecontroleerd en er regelmatig gesproken wordt met alle instellingen. Op de vraag van het CDA naar jongerenboerderijen kan zij niet direct antwoord geven en dit punt zal zij dan ook meenemen. Verder komt er niet meer subsidie dan nu is vastgesteld. De gemeenten worden hier indirect bij betrokken, dat wil zeggen dat gemeenten niet zoals de Vereniging van Drentse Gemeenten deel aan het geheel nemen, maar dat instanties als bijvoorbeeld de plaatselijke historische vereniging en de Plattelandsvrouwen eraan deel zullen nemen. De boerderijen die nog in functie zijn worden er ook bij betrokken. Over de projecten die in Drenthe gestart zijn zal zij de commissie nog nader informeren. Zoals gezegd zal de provincie ook in 2003 meeliften met de public relations van het landelijk bureau. Dat er commissieleden zijn die vraagtekens stellen bij bepaalde projecten, kan zij niet veranderen. De een ziet nu eenmaal het ene project wel zitten, terwijl de ander er niets in ziet. Ten aanzien van fietsarrangementen merkt zij op dat er al boerderijenfietstochten zijn.

TWEEDE TERMIJN

De heer IETSWAART merkt op dat wel bekend was dat deze zaak in 2000 is aangekondigd, maar hij vindt dat er op dat moment al een reservering voor dit project had moeten zijn gedaan in de begrotingen die in 2001 en 2002 zijn opgesteld. Destijds had dus al voorkomen moeten worden dat nu uit het Fonds flexibel beleid moet worden gefinancierd.

De heer GAASBEEK heeft gevraagd het bedrag van € 68.000,-- voor erf- en tuininrichting uit het voorstel te schrappen. Daar heeft hij niets over gehoord. Indien dit wordt geschrapt zal er een basis ontstaan voor een donatie aan het Fonds rieten daken.

Mevrouw DIRKS merkt op dat haar kritische kanttekening over punt 2.3. ook over het bedrag van € 68.000,-- gaat. Zij sluit zich dan ook aan bij de heer Gaasbeek.

De heer WENDT merkt op dat zijn vraag over cofinanciering door gemeenten niet is beantwoord. Hij vraagt of het project ten einde is gekomen als die cofinanciering niet totstandkomt? Dit klemt te meer nu de provincie geen extra subsidie, anders dan hier al vermeld staat, beschikbaar stelt.

Mevrouw BRINK antwoordt dat cofinanciering wordt gevoed door de medewerkers die bij het Drents Plateau zitten. Daarnaast blijft het zo dat als het geld op enig moment op is, er dat jaar niets meer gesubsidieerd kan worden. Op dit moment is dat nog niet aan de orde en gaat een aantal projecten gewoon door. Zelfs als het geld daarvoor er niet volledig is zal er gewoon minder gedaan kunnen worden. De heer Gaasbeek had het over het project 2.3, te weten de herinrichting van erven en tuinen en dat daar € 68.000,-- voor beschikbaar is gesteld. De heer Gaasbeek kan daar niet achter staan en dat betreurt spreekster.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op het daar ook niet mee eens te zijn en concludeert dat nergens blijkt in hoeverre er eerst een behoeftepeiling heeft plaatsgevonden. Dat maakt het project voor hem ongrijpbaar.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat het bij het Jaar van de Boerderij niet alleen draait om de boerderij zelf, maar ook om de omgeving waarin de boerderij staat. Dit maakt dat boerderijen in Drenthe een waardevol bezit zijn. Al jaren bestaan er door de BOKD projecten als Dorpen in het groen, waarbij ook de erfbeplanting hoog op de agenda staat. Zij pleit ervoor om juist in dit project aandacht te schenken aan de omgeving van de boerderij.

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op dat al deze zaken veel geld kosten, maar de Drentse boerderijen, de omgeving daarvan en de duizendschonen hebben alle te maken met het cultureel erfgoed en wat aan het nageslacht wordt doorgegeven. Daar moet de provincie zuinig op zijn.

Mevrouw BRINK pleit er dan ook voor dat het bedrag van € 68.000,-- niet aan iets anders besteed moet worden dan aan dit project. In het kader van het Jaar van de Boerderij dient de provincie zich te beperken tot één project en met het beschikbaar komen van de nieuwe rietdakensubsidie zal de provincie opnieuw alles bekijken. Zij

wil dit project er dan ook gewoon in laten zitten. Zij heeft toegezegd dat de rietdakensubsidies opnieuw tegen het licht zullen worden gehouden.

De VOORZITTER concludeert dat dit statenstuk als A-stuk in de statenvergadering zal worden behandeld. De heer Gaasbeek maakt een voorbehoud ten aanzien van dit stuk.

10. Statenstuk 983, Herijking Cultuur, Welzijn en Zorg (CWZ), overdracht IVOM-taken en -budget

Mevrouw KEMPE merkt op dat de staten hebben besloten om de taken, het personeel en het budget van het IVOM over te dragen aan STAMM, Enova, het Regionaal Patiënten Consumenten Platform (RPCP) en het op te richten Onderzoeksbureau Cultuur, Welzijn en Zorg (CWZ). In dit statenstuk wordt uitvoering gegeven aan dat besluit. De fractie van de Christenunie kan zich vinden in de taakverdeling over de diverse instellingen. Uitgangspunt voor de overdracht van taken is dat het personeel en het budget de taak volgt. In dit statenstuk wordt precies aangegeven welke taak met welk subsidiebudget naar welke instelling gaat. Over het aantal formatieplaatsen dat daarmee gemoeid is zegt het college niets. Graag wil zij een verduidelijking op dat punt. Bij het RPCP worden een huishoudelijk en een financieel medewerker ondergebracht die een extra, tijdelijke formatie betreffen. Moet zij daaruit concluderen dat deze beide medewerkers geacht worden een andere baan te zoeken? Van de twintig personeelsleden van het IVOM heeft het merendeel door herplaatsing of een andere baan een nieuwe plek gevonden. Wat wordt er precies bedoeld met het merendeel van de medewerkers? Om hoeveel personen gaat het precies?

De heer VAN HEUKELUM kan zich op hoofdlijnen vinden in de verdeling van taken. Spreker is ervan uitgegaan dat alle taken, zoals het IVOM die deed, over zullen gaan naar andere instellingen. Hij constateert met vreugde dat steeds hetzelfde werk kan worden gedaan voor steeds minder geld. Hij mist de kosten van afvloeiing van personeel en het sociaal plan voor medewerkers. Hij neemt aan dat dit kosten met zich mee heeft gebracht en bij de behandeling van de opheffing van IVOM heeft de gedeputeerde ook aangegeven dat de hele operatie budgettair neutraal zou verlopen. Spreker vraagt waar de gemaakte kosten zijn gebleven en waar vandaan de lasten zullen komen. Ten slotte merkt hij op dat hij de behandeling van de afzonderlijke stukken op de besteding van € 300.000,-- voor nieuw beleid terug zal komen.

Mevrouw DIRKS sluit zich aan bij de vragen van de ChristenUnie over het personeel.

Mevrouw CEELEN gaat akkoord met dit stuk. In april 2002 heeft zij kunnen vaststellen dat zorgvuldig is omgegaan met de personele bezetting. Ten aanzien van de beleidsbrief en het nog op te richten onderzoeksbureau, vraagt zij wanneer dit van de grond wordt getild.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op destijds niet akkoord te zijn gegaan met de opheffing van het IVOM voor het onafhankelijk onderzoeksbureau, aangezien er toen geen taken bekend waren wat dat bureau nu eigenlijk zou moeten verrichten. Nu wordt deze taak bij de Statengriffie ingezet en daarmee gaat zij niet akkoord. Straks komt er een rekenkamer en is er een heel andere situatie in de Statengriffie, in die zin dat er vanuit de Statengriffie belangen en doelstellingen moeten worden geformuleerd. Verder wordt er een aantal kerntaken genoemd waaruit blijkt wat met dit geld gedaan moet worden. Wel wordt daarop in incidentele statenstukken ingegaan, maar niet in dit plan. Zij vraagt of de grote vermogens van de verschillende instellingen ook nog op een of andere manier zullen worden ingezet.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat in dit stuk niet wordt aangegeven welke taken van langere en welke van kortere duur zijn en of zij eenmalig zijn of structureel. Wel staat er in het stuk dat per 1 juli 2002 de helft van de structurele subsidie wordt toegekend. Dat is een manier, maar het is de vraag of dit vraaggestuurd is. Dit klemt temeer, omdat er onder vraaggestuurd niet de wijze wordt verstaan waarop de subsidie wordt aangevraagd. De gang van zaken rondom het onderzoeksbureau en de beoogde onafhankelijkheid ervan, heeft zijn diepe afkeuring. Moet hij dit bureau nu als een soort beleidsinstrument van het college zien of toch met dualistisch wantrouwen? Het is al met al toch een wat moeilijke start. In welke mate is het juist dat bij de overdracht van taken de structurele subsidie die per 2003 wordt

toegekend, al weer voor een half jaar semi-structureel wordt gemaakt zonder dat de provincie zich afvraagt of de taken die daaraan annex zijn, ook zijn gewogen.

De heer GAASBEEK merkt op dat hij bij de algemene beschouwingen van 23 oktober 2002 duidelijk heeft aangegeven waarom hij het werk van het RPCP zo belangrijk vindt. Het gaat hier om een coördinatiepunt voor veelzijdige welzijns- en zorgactiviteiten wat voorheen kerntaken van het IVOM waren. Spreker sluit zich dan ook aan bij de vraag van de ChristenUnie over het personeel. Hij vindt dat de provincie ten opzichte van het RPCP ruimhartiger moet denken over de nog beschikbare budgettaire ruimte van ruim € 70.000,--. Overigens heeft hij erg veel waardering voor de wijze waarop de gedeputeerde met de problematiek van het RPCP omgaat. De relatie tussen instellingen en het college is bijzonder belangrijk, maar met de budgettaire ruimte moet anders worden omgegaan.

De heer IETSWAART merkt op dat in dit stuk heel wat rekenwerk wordt verricht met allerlei bedragen. Hij gaat ervan uit dat de rekenmeesters hun werk goed hebben gedaan en met betrekking tot het overschot resteert nog een bedrag van € 72.000,--. Zijn ervaring is dat er met dit soort sessies achteraf nog wel eens lijken uit de kast kunnen rollen. Hij vraagt zich af of het verstandig is om dit bedrag te besteden aan nieuw beleid en of het niet beter is om dit te reserveren voor eventuele fricties die er misschien nog aan zullen komen. Verder sluit hij zich aan bij de vraag van de ChristenUnie met betrekking tot het personeel.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat als het gaat om het geld wat over is, het aan de staten is om te bepalen hoe daarmee wordt omgegaan. Spreekster denkt dan ook dat dit het beste kan worden verschoven naar het agendapunt dat hierna komt. In juli 2002 is de helft van de subsidie al aan de instellingen gegeven. De heer Van der Schoot vraagt waarom dat het geval is. De opheffing van IVOM zou per 1 januari 2003 worden uitgevoerd en vervolgens heeft het IVOM gevraagd om dit al wat sneller te doen en daarom is geprobeerd om dit al per 1 juli 2002 door te voeren. Dat is gelukt en dat betekent dat als de taken zullen overgaan, op dat moment het deel van het budget van het IVOM mee overgaat naar de andere instellingen. Daar het een half jaar betreft gaat het om de helft van het IVOM-budget wat per die datum overgaat. Spreekster kan niet precies aangeven om welke taken van langere en kortere duur het gaat, want daartoe dienen de jaarplannen te worden geraadpleegd waarin de taken gedetailleerd staan aangegeven. Aan de hand van de taken zoals deze er nu liggen is er wel gekeken welk subsidiebudget daarbij hoort. Als het gaat over de afvloeiing van personeel en het sociaal plan, merkt spreekster op dat er een sociaal plan is waartegen alle partijen ja hebben gezegd. Tot nu toe is er heel aardig invulling gegeven aan het sociaal plan en op drie of vier medewerkers na heeft de provincie het personeel van het IVOM gewoon weer kunnen herplaatsen. Tevens is er door sommige medewerkers met succes gesolliciteerd op een andere baan. Dat betekent dat voor de medewerkers die nog over zijn op dit moment gekeken wordt hoe daarmee om zal worden gegaan en of dit financieel iets voor de provincie betekent. Spreekster heeft nog geen enkel signaal dat het niet mogelijk is om de taken van het IVOM door de nieuwe organisatie op budgettair neutrale wijze uit te laten voeren. De verwachting van spreekster is dat wat er nu voorligt met betrekking tot de overgang van taken, datgene wat er aan geld overblijft en de besteding daarvan, ook daadwerkelijk zo uitkomt. Uiteraard kunnen de staten alsnog vaststellen of en zo ja, waar het overgebleven geld aan besteed moet worden. Spreekster kan niet precies tot op de functie aangeven hoeveel formatieplaatsen er vanuit het IVOM naar welke organisatie zijn overgegaan. Dergelijke gegevens zijn wel bekend en mocht de commissie daar prijs op stellen dan kunnen die gegevens ook worden verstrekt. Wat voor spreekster echter het belangrijkst is, is dat de meeste medewerkers van het IVOM op een goede manier de overstap naar een andere organisatie hebben gemaakt. Voor twee medewerkers, een huishoudelijk medewerker en een financieel medewerker, is er overigens een specifieke regeling getroffen die er in grote lijnen op neerkomt dat zij de overstap naar het RPCP kunnen maken.
Ten aanzien van het onderzoeksbureau merkt zij op dat dit bureau vorm wordt gegeven op de wijze zoals dat is afgesproken door de staten en dat betekent dat dit bureau tevens het deel van het budget van het IVOM krijgt dat bestemd was voor het uitvoeren van onderzoeken. Het onderzoeksbureau is overigens in voorbereiding.

De VOORZITTER concludeert dat de commissie unaniem instemt met dit statenstuk, zodat het stuk als A-stuk in de statenvergadering kan worden behandeld.

11a. Statenstuk 973, Nota Patiënten-/ consumentenbeleid

De heer BEEN (voorzitter RPCP) geeft enige toelichting op de voorstellen die nu voorliggen.
Het RPCP in Drenthe is het jongste RPCP in Nederland en is in 2000 opgericht. In de afgelopen twee jaar is het RPCP zeer onstuimig gegroeid en dat verklaart mede de problemen waar het RPCP steeds tegenaan loopt. Het RPCP is in 2000 gefinancierd op basis van de oude financieringsregels van het Patiënten Platform Drenthe, de Stichting Provinciale Gehandicaptenraad Drenthe en de Stichting Uitkeringsgerechtigden Drenthe, en die regels dateren uit 1994. Bij het begin was het dus al duidelijk dat de financieringsregels voor een zich ontwikkelend RPCP steeds achter de feiten zouden aanlopen. Het laatste is ook in de praktijk wel gebleken. Gelukkig heeft de provincie dat steeds onderkend, maar het maakte wel dat het RPCP te vaak bij de provincie moest aankloppen voor het verrichten van herstelwerkzaamheden op financieel vlak. De provincie heeft daarbij altijd zeer welwillend meegedacht en dit helpen oplossen. Zo zijn er tussentijdse aanpassingen geweest in verband met herinschaling van personeel dat in de loonontwikkeling hopeloos achterliep, is er een directeur aangesteld en er moesten automatiseringskosten worden opgevangen. Daarbij komt nu dat het RPCP van pand moet veranderen. Het RPCP gebruikt nu nog het IVOM-pand in Rolde, maar IVOM is opgeheven en het pand moet leeg worden opgeleverd. Dit maakt dat het RPCP moet verhuizen en een pand in Assen kan worden betrokken, maar de huur is daar aanzienlijk hoger dan in Rolde, waar het pand zelfs een aantal voor de Arbo-wet afgekeurde ruimtes huurde. Dat laatste had een neerwaarts effect op de huurprijs. Het huisvestingsprobleem is opnieuw door de provincie onderkend en de provincie heeft een voorstel voor een substantiële bijdrage van 75% van de kosten opgesteld. Dit bestaat uit een incidentele en een structurele financiële bijdrage, maar dat betekent wel dat 25% van de kosten moet worden gefinancierd door het RPCP uit het eigen budget. In de wandelgangen hoort hij wel eens dat het mogelijk moet zijn om de financiële ruimte in de overheadkosten te zoeken omdat die erg ruim zouden zijn. Bij overhead gaat het om 25% tot 30% van de kosten die worden besteed aan de salarissen van de directeur, de bureaucoördinator, reiskostenvergoedingen voor een groot aantal vrijwilligers, kosten voor activiteiten zoals bijeenkomsten voor de achterban, bijeenkomsten voor vrijwillig kader, oprichting van klankbordgroepen en dergelijke. Verder heeft het RPCP bestuurskosten voor zes bestuurders en deze zijn inherent aan de wijze waarop het RPCP is georganiseerd. Kortom, in de overheadkosten zitten veel uitvoerende en dienstverlenende taken in de richting van de deelnemende organisaties. Een overhead van 30% voor het RPCP is dan ook niet te hoog, gezien de diensten en service die het RPCP aan de leden moet leveren. Zoals gezegd loopt het RPCP voortdurend achter de feiten aan met haar budget en er ligt dan ook een voorstel van gedeputeerde De Vries om de structurele subsidie met € 131.000,-- te verhogen. In de inspraakreactie van het RPCP op de nota Patiënten-/consumentenbeleid heeft hij aangegeven dat op grond van het takenpakket zoals het voorligt, het bedrag verhoogd zou moeten worden naar € 242.000,--. Met deze extra financiële bijdrage kan het RPCP de gewenste taken uitoefenen en zal het RPCP de positie innemen die het toekomt.

De heer VAN GLANSBEEK vraagt of er aan de activiteiten van het RPCP een werkplan ten grondslag ligt, dat in het provinciehuis onderling is besproken. Hij neemt aan dat daarover consensus bestaat en dat het vervolg daarvan is dat er activiteiten op dit gebied ontplooid worden, terwijl er vervolgens pas budgetten worden vastgelegd. Is dat correct?

De heer BEEN antwoordt dat dit in grote lijnen de gang van zaken is. De provincie en spreker zijn het eens over welke taken het RPCP moet uitvoeren. Bij de inhoud van het werkplan zal de discussie zich toespitsen op het volume en het aantal op te pakken trajecten. Op dat laatste heeft het RPCP een andere kijk dan de provincie. De subsidie is dan ook geen optelsom van deelbudgetten voor afzonderlijke projecten, maar er ontstaat lumpsum-budgettering en binnen de vereniging en het bestuur van het RPCP worden prioriteiten vastgelegd. Helaas moet het RPCP toch snijden in een aantal essentiële projecten die voor de

positie van het RPCP belangrijk zijn om uit te voeren. De inhoudelijke discussie waarop de heer Van Glansbeek doelt, wordt hier nu niet gevoerd.

De heer GAASBEEK onderscheidt twee facetten in het relaas van de heer Been. Enerzijds wordt gezegd dat de structurele subsidie aan het RPCP eigenlijk te laat is, terwijl anderzijds wordt verklaard dat de verhuizing extra geld kost. Het betreft voor spreker twee aparte statenstukken, 11a en 11b, en hij stelt voor deze apart te behandelen. De commissie stemt hiermee in.

De heer GAASBEEK vraagt of de heer Been op beide stukken 11a en 11b is ingegaan?

De heer BEEN antwoordt de huisvestingskosten te hebben genoemd. Dat is voor het RPCP verder geen discussiepunt. De budgettaire problemen zijn momenteel in het algemeen een groot probleem.

Mevrouw DIRKS merkt op dat verduidelijkt is waarom de overhead een behoorlijk percentage van de kosten uitmaakt. Het valt spreekster op in de toelichting dat wat de heer Been overhead noemt, onderdelen zijn van activiteiten. Is het mogelijk om in de toekomst duidelijker aan te geven welk percentage bij welke activiteit hoort, want zo lijken de overheadkosten hoger dan zij feitelijk zijn.

De heer BEEN merkt op deze opmerking mee te zullen nemen.

Mevrouw GOUDRIAAN vraagt welke taken er afgestoten moeten worden vanwege het gebrek aan geld.

De heer BEEN antwoordt dat dit kwaliteitsmonitoring in de huisartsenzorg is. In de huisartsenzorg zijn forse veranderingen gaande en het RPCP wil dit kritisch volgen, maar daar is geen geld voor. Verder komt de communicatie naar de achterban - ongeveer tweehonderd lidorganisaties - in het gedrang. Tot nu toe is er geen professionele kracht voor communicatie in dienst en spreker is bang dat als dit niet professioneel wordt opgepakt, dit een valkuil voor de organisatie wordt.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op in het duale stelsel vooral een kader vast te willen stellen en in dat kader is van belang voor vraaggestuurde zorg dat de inbreng van zorgvragers wordt gehoord. De inbreng van zorgvragers is dan ook de belangrijkste taakstelling die het RPCP heeft. Daarnaast is een belangrijke taakstelling het behartigen van de belangen van zorgvragers. Wat is dan de rol van de provincie? De provincie moet het RPCP versterken in haar positie en dat betekent dat het RPCP moet worden gefaciliteerd, waardoor het RPCP haar stem kan laten horen en invloed kan uitoefenen. Daarvoor is een werkplan gemaakt waarin de activiteiten staan beschreven en waarop de provincie het RPCP straks wil afrekenen omdat er ook financiële kaders zijn afgesproken. Het werkplan is goedgekeurd en het college schrijft dat niet alles tegelijk kan worden gedaan en er dus prioriteiten moeten worden gesteld. Dat laat onverlet dat als het bestuur een eigen verantwoordelijkheid heeft en andere prioriteiten stelt, daar elders de financiële middelen voor moeten worden verworven. De provincie stelt dus de kaders en de prioriteiten vast, en dat zal straks worden beoordeeld. Mochten er straks toch grote tekortkomingen of leemten zijn, dan zal de provincie op de bestaande prioriteiten kunnen terugkomen. Op dit moment gaat het CDA akkoord met de nota en de structurele verhoging met € 132.000,--.

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op dat de taken van het RPCP steeds groter worden en dat er veel aangesloten organisaties zijn. Dat betekent nogal wat voor het RPCP zelf. Er is ook weer een nieuwe organisatie bij gekomen, namelijk de Vereniging Sociaal Drenthe (VSD). Het vorenstaande betekent dat er veel vrijwilligers meewerken, die veel ondersteuning nodig hebben en vaak reiskostenvergoedingen krijgen. Zo kan spreekster een aantal zaken opnoemen. Op het moment dat er gedecentraliseerd werd vanuit Den Haag naar de provincie, was de provincie Drenthe zeer happig om deze zaken over te nemen. Ook in de politiek is het zo dat een bestuursorgaan niet blazen kan en vervolgens wel het meel in de mond houdt, in de wetenschap dat het uitvoeren van taken geld kost. In de brieven van het RPCP wordt aangegeven dat er tekorten zijn en dat betekent dat het RPCP niet meer de vereiste kwaliteit kan leveren. Immers, de vraag aan het RPCP zal steeds groter worden, zoals de genoemde kwaliteitsmonitoring van huisartsen. Nu wordt in het stuk aangegeven dat er straks een definitieve

subsidie komt. Betekent dat dat ook de werkelijke kosten gesubsidieerd gaan worden, zodat het tekort minder wordt en de werkzaamheden wat makkelijker gaan? Dat is namelijk waar het RPCP steeds tegenaan loopt. Van het antwoord van de gedeputeerde of deze haar gerust kan stellen met betrekking tot de financiën hangt het af of zij op dit moment akkoord kan gaan met het stuk.

De heer VAN HEUKELUM complimenteert de gedeputeerde dat zij het signaal, dat het RPCP eigenlijk te weinig geld krijgt, goed heeft opgepakt. Verder complimenteert hij de gedeputeerde voor de nota zelf, want deze geeft een helder overzicht van de situatie in Drenthe zelf. Het RPCP krijgt er nu € 132.000,-- bij, maar hij begrijpt dat er al € 40.000,-- vanuit de incidentele middelen naar het RPCP toegaat vanuit de activiteiten voor uitkeringsgerechtigden. Dat bedrag wordt nu wel structureel gemaakt, maar de uiteindelijke verhoging maakt daardoor nog € 90.000,-- uit. Als dat zo is zit er wel een groot gat tussen de € 242.000,-- en € 90.000,-- en vooral in het kader van de opmerking van de heer Been dat het RPCP onstuimig is gegroeid is hij er huiverig voor of er wel genoeg geld wordt toegevoegd. In de organisaties waaraan het RPCP diensten verleent werken vrijwilligers en hij is bang dat er weer een professionele organisatie ontstaat die de vrijwilligers gaat inkapselen. In die zin past enige terughoudendheid. Als de gedeputeerde toezegt de vinger goed aan de pols te houden gaat hij akkoord met dit stuk.

Mevrouw DIRKS merkt ten aanzien van het verschil tussen het bedrag dat de provincie beschikbaar heeft en wat volgens het RPCP nodig is op dat het moeilijk is te beoordelen welk bedrag volstaat in combinatie met de fase waarin het RPCP nu verkeert. In het verleden verkeerde de organisatie duidelijk in een experimentele ontwikkelingsfase en dat is wat anders als de huidige situatie waarin uitgegaan moet worden van een structureel operationele organisatie. Dat betekent toch een andere opzet, waarbij niet helemaal kan worden gekeken naar het programma van het verleden, maar waar het programma van de toekomst voor ogen moet worden gehouden. Het ziet er inhoudelijk erg goed uit. Ten aanzien van de financiën vraagt zij zich af of de begroting helemaal in overeenstemming is met de inhoud. Om dan toch de mogelijkheid te geven om de organisatie kwaliteit te laten ontwikkelen op een breed terrein, waarbij veel vrijwilligersorganisaties betrokken zijn, is van het grootste belang. Daarbij is het nodig dat er geen onrust ontstaat over tekorten. Spreekster stelt voor het resterende budget van het IVOM in het kader van de herijkingsoperatie van € 72.000,-- te reserveren voor het RPCP. Wanneer het nodig is kan dit bedrag dan onmiddellijk worden aangewend. Zij kan zich namelijk voorstellen dat het voor een organisatie niet altijd mogelijk is om vast te stellen hoe de begroting eruit zal komen te zien. Zij zou het ook heel jammer vinden als dit ten koste zou gaan van de kwaliteitsmonitoring, want juist dat hebben de staten nodig om de kwaliteit te kunnen controleren en te toetsen. Bovendien heeft zij al lezende in het jaarprogramma gemerkt dat het programma heel goed aansluit bij de beleidsadviezen zoals deze genoemd zijn in het IPO-rapport ten aanzien van sociaal beleid. Daar gaat de provincie nog mee bezig en het kan best zijn dat juist taken die daarin genoemd worden naadloos aansluiten bij wat het RPCP voorstelt. Wanneer er extra geld uitgetrokken wordt voor de uitvoering van de beleidsadviezen in het IPO-rapport, vraagt zij of dit ook terecht kan komen bij het RPCP, zeker ook als daar een inhoudelijke overlap is?

De heer IETSWAART vraagt naar het standpunt van het ministerie over de takendiscussie naar aanleiding van het advies van het Adviesbureau Boer en Croon. Op het punt van subsidies is het voorstel om minder subsidie toe te kennen dan gevraagd is en om prioriteiten te stellen. Hij vraagt of er door het RPCP wel keuzen gemaakt kunnen worden, gelet op de taken die het RPCP moet uitvoeren. De subsidie is dus structureel te laag, er zit een groot gat in en er zijn geen reserves. Daar maakt spreker zich toch wel zorgen over en hij vraagt zich af of er straks geen instelling ontstaat die straks met een financieringsprobleem zit, haar taken daardoor niet kan uitvoeren en vervolgens in de problemen komt. Daar zijn toch al meer voorbeelden van te geven? Hij vraagt hoe het college daar tegenaan kijkt en of de middelen die nu voorhanden zijn voldoende worden geacht? Is het misschien verstandig om het bedrag van € 72.000,-- dat GroenLinks ook al noemde, voor de frictiekosten te reserveren? Mochten er dan problemen ontstaan, dan kan er uit die pot worden geput om eventueel wat knelpunten op te lossen.

Mevrouw KEMPE vindt dit een goede nota, maar heeft nog enkele vragen. In de inleiding in hoofdstuk 1 van de nota leest zij dat het college zijn visie presenteert ten aanzien van het patiënten-/consumentenbeleid. Een echt duidelijke visie heeft zij in deze nota niet kunnen vinden. Dat vindt zij wel jammer, want een nota is bij uitstek geschikt om duidelijk te verwoorden hoe de provincie aankijkt tegen mensen met een beperking, de consumenten, de ouderen of de patiënten. Spreekster heeft gesurft op Internet en kwam daarop een nota van de Nederlandse Patiënten Consumenten Federatie tegen. In die nota staat een hoofdstuk opgenomen met daarin de visie en de uitgangspunten. Dat is een heel mooi hoofdstuk en zoiets zou ook in deze nota niet misstaan. Verder sluit zij zich aan bij de vraag van de heer Ietswaart over het standpunt van het Ministerie van VWS ten aanzien van het rapport van het Adviesbureau Boer en Croon. Spreekster is ook wel benieuwd naar het IPO-standpunt ten aanzien van dit rapport. De taken en activiteiten die worden genoemd in hoofdstuk 2 hebben haar instemming. Het is een heel breed takenpakket en dat heeft zij ook kunnen lezen in het jaarverslag en het strategisch beleidsplan van het RPCP, evenals uit de gesprekken met de medewerkers. In hoofdstuk 3 komt de Drentse situatie aan de orde, waaruit blijkt dat heel veel organisaties zijn aangesloten bij het RPCP, waaronder de deze maand opgerichte organisatie VSD. Spreekster wenst deze nieuwe organisatie veel succes, want de oprichtingsvergadering kwam op haar heel inspirerend en veelbelovend over. In hoofdstuk 4 worden de gewenste ontwikkelingen geschetst. Gesteld wordt dat voor het uitvoeren van het takenpakket een goed functioneren van de interne organisatie noodzakelijk is. Dat onderstreept zij van harte, maar daarvoor zijn wel voldoende financiële middelen nodig. Het RPCP heeft een begroting ingediend van € 242.000,-- aan extra structurele subsidie. Het college vindt dit bedrag te hoog en stelt voor het subsidiebedrag te verhogen met € 132.000,--. Dit is fors minder dan wordt gevraagd en volgens het college moet het RPCP dan ook keuzes maken. Niet alles hoeft immers tegelijk te worden uitgevoerd. Dat is spreekster met het college eens, maar het RPCP doet belangrijk werk en de provincie moet het RPCP wel in staat stellen de opgelegde taakopdracht goed uit te voeren. Zij vraagt of het college denkt of met dit bedrag van € 131.000,-- het werk van het RPCP goed vormgegeven kan worden en dat er geen belangrijke dingen blijven liggen. Zij is hierover wel aan het twijfelen gebracht door de inspreker. In het kader van de herijking van het welzijnsbeleid is het geld bijna op. Voor 2003 en 2004 gaat de provincie verder met het nieuw ingezette beleid. Het RPCP kan in deze jaren zichzelf bewijzen door uit te groeien tot een krachtige, met patiënten en consumenten goed bekende en goed bekend staande organisatie. Voor de nieuwe budgetperiode 2005-2011 zou er dan weer een nieuwe afweging kunnen worden gemaakt. Haar fractie stemt in met de verhoging van de subsidie voor de diverse ouderenbonden.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat voorliggende nota weinig opmerkingen bij haar oproept. In de nota staat dat de landelijke overheid sinds 1992 het beleid met betrekking tot versterking van de positie van patiënten en consumenten steeds meer bij de provincies neerlegt. Dat heeft niet geresulteerd in vermindering van de wachtlijsten. Indien daar al vanaf 1992 aan wordt gewerkt, wat is dan het effect van het vraaggestuurd werken? Moet dat niet eens gemeten worden? Verder moet er vooral aandacht worden besteed aan de klachtopvang en spreekster heeft in dat kader al gezien dat er al een folder van het Informatie- en Klachtenbureau Gezondheidszorg in Drenthe wordt verspreid.

De heer VAN DER SCHOOT merkt naar aanleiding van deze nota op dat tegen het geldende tarief het Adviesbureau Boer en Croon het een en ander naar voren heeft gebracht met betrekking tot het scheiden van de publieke taken. Dat zou dan aan het RPCP worden overgedragen, terwijl de belangenbehartiging aan de categorale organisaties zou worden uitbesteed. Als dat doorgaat lijkt dat een tijdbom onder het RPCP, want dit betekent dat er continu een competentiestrijd ontstaat, en dat er oeverloos vergaderd gaat worden. Hij vindt het advies dan ook slecht. Met betrekking tot de nota zelf merkt hij op dat de gevraagde € 242.000,-- ver afwijkt van het extra bedrag van € 131.000,-- dat met dit voorstel wordt toegezegd. Zelfs landelijk is er een hevige discussie gaande over de invulling van het vraaggestuurde werken. Als er in Drenthe een RPCP moet komen dat goed functioneert, dan dient er ook een provinciale visie te zijn op het werkplan en het volume van taken dat daaraan ten grondslag moet liggen.

Dat heeft de provincie niet aangegeven, terwijl het RPCP wel zoveel mogelijk taken wil uitvoeren. De provincie beperkt nu de taken van het RPCP door € 131.000,-- te geven en niet meer, maar de provincie kan ook zeggen welke taken het RPCP wel voor zijn rekening moet nemen, en welke niet. Zo heeft de provincie bijvoorbeeld de mogelijkheid om aan te geven dat het niet nodig is dat een professionele communicatiemedewerker wordt aangesteld, zodat de salariskosten van die medewerker kunnen worden geschrapt. Als de provincie dit wel een nuttige taak vindt, dan dient de provincie daar ook geld voor vrij te maken. In een werkplan moeten dan ook de taken die het RPCP wel dient uit te voeren en de taken die moeten worden afgestoten, worden genoemd. Zo is de vraag of de provincie het juist acht dat het uitvoeren van een kwaliteitsmonitoring en het aanstellen van een communicatiemedewerker niet worden uitgevoerd. Als dat laatste bevestigend wordt beantwoord, dient de provincie met € 131.000,-- te volstaan. Indien dat niet juist wordt geacht, moet het budget verder verhoogd worden.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat in deze nota op pagina 15 staat dat er keurig wordt aangegeven welke taken aan het RPCP moeten worden opgedragen. Daar is het enige wat ontbreekt het aangeven van het aantal formatieplaatsen en het prijskaartje dat daaraan wordt verbonden. De taakstelling is nadrukkelijk al genoemd en is tijdens de discussie op 11 september 2001 besproken en vastgesteld.

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt dat er wel kan worden opgeschreven in een nota wat de gewenste ontwikkelingen zijn, maar tegelijkertijd kan ook worden vastgesteld dat het niet goed is om met alles tegelijk te beginnen, maar er gefaseerd een aantal taken per jaar extra bij te nemen. Een zekere sturing en regie zijn nodig en daarmee wordt de feitelijke vraag van de subsidie ingevuld. Als het RPCP en de provincie alles in één keer willen, dan zal het subsidiebedrag veel hoger moeten zijn.

De heer GAASBEEK sluit zich inhoudelijk in grote lijnen aan bij het betoog van de heer Ietswaart en mevrouw Dirks. Het streven van het college om de positie van de derde partij in Drenthe te versterken ondersteunt spreker voor de volle 100% en dat vindt hij in deze nota terug. Het is in het belang van alle Drentse burgers, want de ontstane monopoliepositie van de zorgverzekeraars verontrust velen. Ook het streven van de verzekeraars om de combinatie zorg en welzijn te ontkoppelen heeft nare consequenties en daarbij denkt hij aan de dagopvang voor ouderen. Afgelopen maandag heeft hij in de commissie aan de orde gesteld dat de subsidiestromen die lopen onoverzichtelijk zijn. Het zou goed zijn als daar slechts één instantie voor was. Zo kan het ook bij zorg en als het RPCP bij zorg en welzijn middelen en behoeften kan koppelen op de wijze waarop het RPCP dat nu doet, vindt spreker het bijzonder goed. Spreker onderschrijft in dat kader wat de PvdA heeft gemeld, namelijk dat taken steeds verder uitbreiden en daar moet de provincie klaar voor zijn. Daar moet dan ook niet op worden beknibbeld, dus spreker denkt dat het structurele bedrag van € 72.921,-- in dit budget moet worden opgenomen. Weliswaar wordt het bedrag van € 240.000,-- dan nog niet bereikt, maar dan is er in ieder geval een basis waarmee de zaak goed gestart kan worden en dat is een provinciale verantwoordelijkheid.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat het college bij de herijking heeft gezegd dat zorg en welzijn meer zouden moeten worden gecombineerd en dat de positie van de zorgvragers zou moeten worden versterkt. Dit is een uitwerking daarvan, maar er is ook gezegd dat het allemaal budgettair neutraal moest gebeuren en ook dat gaat lukken. Als het dus gaat om wat de provincie aanvankelijk wenste en datgene wat nu voorligt, dan is dit goed. Waar de meeste opmerkingen over zijn gemaakt is de financiering. Als daarnaar wordt gekeken dan is op pagina 6 te zien dat er ruwweg ongeveer € 100.000,-- rijksgeld naar de provincie is gekomen, terwijl het RPCP ongeveer € 250.000,-- krijgt. Bovendien heeft de provincie € 81.000,-- ter beschikking gesteld om de positie van de directeur en het personeel te versterken en is er een subsidie in het kader van de meerjarenafspraken in de zorg van ongeveer € 200.000,--. Verder gaat er een bedrag van € 131.000,-- van het IVOM naar het RPCP en dan nog het extra geld van dit statenstuk, inclusief het geld voor de VSD. Daarnaast komt er geld beschikbaar voor huisvesting dat ook nog weer aan het budget wordt toegevoegd. Het vorenstaande betekent dat er nogal wat extra geld naar het RPCP gaat, en dat gebeurt van ganser harte. Het college vindt namelijk

dat versterking van het RPCP van het grootste belang is en daarom zijn er ook steeds weer voorstellen geweest om financiële tekorten te repareren en het structureel goed te regelen. De bedragen zijn niet zo hoog als het RPCP zelf zou willen en daar ligt een aantal redenen aan ten grondslag. Het RPCP gaat uit van activiteiten die zij graag wil uitvoeren en daar is een bepaald bedrag aan gekoppeld, terwijl de provincie uitgaat van een bepaald budget en binnen dat budget zal het RPCP moeten kijken welke activiteiten uitgevoerd kunnen worden. Daar is een jaarplan of werkplan voor nodig. Van verschillende kanten hoort spreekster dat dat plan goedgekeurd zou zijn, maar dat is helemaal niet het geval. Als daar misverstand over zou bestaan, dan merkt spreekster op dat de discussie over het jaarplan nog binnen het bestuurlijk overleg plaats moet vinden. Als er dus naar dit voorstel wordt gekeken in relatie tot het feit dat het RPCP een organisatie in wording is die zichzelf nog grotendeels in de steigers moet zetten, dan heeft het college het gevoel dat het RPCP met het totaal van het budget heel goed uit de voeten kan. Dat betekent dat het RPCP waarschijnlijk niet alles tegelijk kan doen, maar dat hoeft ook niet. Als er op een gegeven moment keuzes gemaakt worden over wat er vandaag of morgen moet gebeuren, dan zouden er geen problemen hoeven te zijn. Sommigen hebben aangehaald dat er in 2005 een nieuwe budgetperiode ingaat, maar daar zijn alle commissieleden op dat moment weer bij en spreekster houdt tot op dat moment de vinger aan de pols om te kijken of het in de nieuwe budgetperiode anders zou moeten. Op dat moment is ook duidelijk hoe het RPCP werkt. Richting de heer Van der Schoot merkt zij op dat deze uit haar hart sprak, daar waar hij aanhaalde dat er in het advies wordt gesproken over zo veel verschillende financieringsstromen. Spreekster is het daar volledig mee eens en vindt dat dat geld zich in een hand zou moeten bevinden en dat er geen overlap zou moeten zijn. Het IPO vindt dat ook, maar het Rijk is het daar nog niet mee eens, althans heeft daar nog geen standpunt over ingenomen. Het college had de commissie dan ook al eerder deze nota beloofd en had graag gewacht op de uitkomst hiervan, maar uiteindelijk is de nota toch voorgelegd omdat het veel te lang duurde alvorens het Rijk uitsluitsel gaf. Deze nota heeft een groot draagvlak, wat blijkt uit de reacties. Mevrouw Kempe mist helaas de visie en het klopt dat het college met deze nota voor een meer pragmatische aanpak heeft gekozen. Het college had er een prachtig verhaal aan toe kunnen voegen maar heeft dat niet gedaan. Wellicht is dat een goede leer voor de volgende keer. Het PvdA heeft gevraagd of de werkelijke kosten en het tekort minder worden, maar spreekster merkt op dat het bedoelde tekort er op dit moment nog niet is. Het tekort waarop wordt gedoeld is het verschil tussen wat het college aan budgetfinanciering wil geven en datgene wat het RPCP berekent voor de activiteiten die het RPCP zou willen uitvoeren. Het college denkt echter dat het op de voorgestelde wijze op een goede manier moet kunnen, en dan hoeven niet alle activiteiten tegelijk te worden uitgevoerd. Naar het voorstel om het resterende budget van het IVOM van € 72.000,-- te reserveren voor het RPCP kijkt zij heel dualistisch in de zin dat de staten daartoe een voorstel kunnen doen. Indien daar dan een breed draagvlak voor bestaat kan het doorgang vinden. Overigens betreft het geen bedrag van € 72.000,--, want indien straks statenstuk 11b met betrekking tot de huisvesting van het RPCP wordt goedgekeurd, dan betekent dat dit bedrag van € 72.000,-- met € 20.000,-- verlaagd wordt. Het is maar de vraag of dit ten koste gaat van de monitoring van kwaliteit want binnen het vastgestelde budget is het RPCP vrij om die projecten op te pakken waaraan zij zelf voorrang geeft. Als dan dit project erbuiten moet vallen, betekent dat dat het RPCP andere projecten kennelijk belangrijker vindt. Als er geld in de richting van de provincie komt voor sociaal beleid en als dat iets is wat goed aansluit bij het RPCP en waarvan de staten menen dat het ook door het RPCP uitgevoerd moet worden, dan weet spreekster niet waarom dat niet zou kunnen. Mevrouw Nieuwenhuizen benadrukt dat meten weten is, maar om nu nog weer terug te gaan naar 1992 en te kijken waarom de wachtlijsten niet veranderd zijn, gaat spreekster wat ver. Ten aanzien van de communicatiemedewerker antwoordt zij dat volgens haar informatie per 1 januari 2003 gewoon een communicatiemedewerker wordt aangesteld, ongeacht of het budget omhoog gaat of niet.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw GOUDRIAAN gaat op dit moment nog niet akkoord met dit stuk. Op dit moment wordt er geld gegeven en zijn er taken die het RPCP nog niet hoeft uit te voeren, terwijl het RPCP dat wel

wil. Dit staat allemaal in een werkplan dat spreekster niet heeft. Dat werkplan is ook niet vastgesteld.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het werkplan de uitvoering van het RPCP betreft en daar bemoeit de provincie zich niet mee, tenzij er hiaten vallen op het terrein van taken die in de voorliggende nota staan en die vanwege financiële tekorten niet uitgevoerd kunnen worden.

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op dat zij vaststelt dat er nogal wat ruimte zit tussen wat het college vindt dat het RPCP nodig heeft en wat het RPCP zelf wil. Dat kan zij niet plaatsen en als zij akkoord gaat met het collegevoorstel dan blijft die ruimte bestaan. Er zijn namelijk wel rijkstaken die bij het RPCP terechtkomen en die het RPCP moet uitvoeren, en dat is iets wat zij niet begrijpt. Daar wil zij zich de komende dagen nog eens nader op beraden en daarom gaat zij nog niet akkoord met dit voorstel.

De heer IETSWAART vraagt zich af of het nu wel goed zit met de eventuele frictiekosten van € 72.000,--. Het RPCP heeft namelijk geen reserves en het systeem gaat ervan uit dat als er teveel wordt uitgegeven er reserves bestaan om dat af te dekken. Als een instelling vervolgens geld overhoudt kunnen die reserves weer worden aangevuld. Hij vraagt of de andere fracties ermee akkoord kunnen gaan om een bedrag van € 52.000,-- voor de frictiekosten aan te wenden, dan wel te reserveren, wat betekent dat hij nu nog niet wenst in te stemmen met dit stuk.

Mevrouw DIRKS merkt op dat er van de kant van het RPCP een inschatting is dat er bij de uitvoering van taken meer geld nodig is dan de provincie beschikbaar wil stellen. Juist hierom lijkt het haar noodzakelijk om een bedrag van € 52.000,-- te reserveren. Zij overweegt om tijdens de statenvergadering met een motie van die strekking te komen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN merkt op dat het bij statenstuk 983 om de overdracht van gelden van STAMM gaat, terwijl daar niet wordt gevraagd naar een jaarplan en een werkplan. Waarom is dat? Zij vindt het bedrag dat het RPCP krijgt toch wel minimaal en wil daarover nog eens overleg plegen in de eigen fractie om daarop in de statenvergadering terug te komen.

De heer GAASBEEK vindt het een prima betoog van de gedeputeerde en had verwacht dat deze zou afronden met de conclusie dat het resterende budget van € 52.000,-- eraan toegevoegd zou worden. De gedeputeerde laat dit echter van een initiatiefvoorstel van een van de fracties afhangen en als GroenLinks dan ook met een dergelijke motie komt dan zal hij die graag ondertekenen.

De heer VAN GLANSBEEK benadrukt dat provinciale staten de beleidskaders vaststellen en het budget daarbij voegen. Daarin hebben de instellingen zelf geen rol. De vaststelling welke taken worden uitgevoerd en de uitvoering zelf is uitdrukkelijk aan de organisaties zelf voorbehouden. Van de reservering van € 72.000,-- is hij momenteel geen voorstander. Als er zich inderdaad grote calamiteiten voordoen dan houdt de provincie de vinger aan de pols en worden er voorstellen gelanceerd. Er is tenslotte ook nog het Fonds flexibel beleid en het gaat hem dan ook te snel om even € 72.000,-- te reserveren. Mevrouw Kempe had het erover dat er in de nota geen visie is neergelegd. De provincie is al een hele tijd bezig met het RPCP en daar heeft heel nadrukkelijk een visie aan ten grondslag gelegen. Daarnaast heeft er het herijkingsproces plaatsgevonden, waarin het vraaggestuurd beleid gestalte heeft gekregen. Daar spreekt toch nadrukkelijk een visie uit.

Mevrouw KEMPE kan zich vinden in het antwoord van de gedeputeerde. Zij is er niet voor om geld te reserveren en de motivatie die de heer Van Glansbeek daarvoor gaf sluit aan bij de hare. Zij twijfelt niet aan de visie van het college, maar vindt het slechts jammer dat deze niet verwoord is in de nota, wat wel een verrijking zou zijn geweest.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat de visie nogmaals verwoord had kunnen worden in de nota, maar dat is niet gebeurd. Wel laat het onverlet dat de nota, zoals de heer Van Glansbeek aangeeft, wel uit een visie voortkomt. Spreekster is het helemaal met de heer Van Glansbeek eens; de provincie heeft bepaalde kaders en budgetten en de uitvoering en het stellen van prioriteiten welke taken het eerst uitgevoerd worden is aan de instellingen zelf. Als de commissie vindt dat een en

ander op een andere wijze zou moeten, dan wacht zij de voorstellen daartoe in de statenvergadering af.

De VOORZITTER concludeert dat de nota een B-stuk blijft, wat betekent dat het waarschijnlijk nog uitgebreid besproken zal worden in de statenvergadering van 13 november a.s.

11b. Statenstuk 1000, Herhuisvesting RPCP

Mevrouw KEMPE merkt op dat het RPCP het pand in Rolde moet verlaten en naar een nieuw pand in Assen in de buurt van het station verhuist. Dit is voor de cliënten van het RPCP een duidelijke vooruitgang. Ook de medewerkers gaan erop vooruit doordat er meer werkruimte en vergaderruimte is. Aan de herhuisvesting hangt echter ook een hoog prijskaartje. Het RPCP krijgt van de provincie ruim € 28.000,-- structureel per jaar in verband met de meerkosten voor de huisvesting en tevens ruim € 20.000,-- incidenteel voor de kosten van de verhuizing. De provincie wil geen viervijfde, maar drievierde van de kosten betalen en nadat spreekster het had nagerekend bleek inderdaad dat in de begroting voor het jaar 2003 het provinciale deel dichter bij driekwart dan bij viervijfde deel lag. Dit geeft echter wel een minimaal verschil. De fractie van de ChristenUnie laat uitdrukkelijk meewegen dat het hier een gedwongen verhuizing betreft, waar het RPCP niet financieel de dupe van mag worden. Er wordt gevraagd om drie adviezen, namelijk ten eerste een structurele verhoging met maximaal € 22.000,-- voor de huur. Daarmee gaat zij akkoord. Daarnaast wordt gevraagd om een eenmalige subsidie voor de verhuiskosten en zij stelt voor om daar viervijfde deel van te verstrekken, wat betekent dat het RPCP het bedrag krijgt waar het om vroeg. De definitieve subsidies worden vervolgens vastgesteld als de werkelijke kosten bekend zijn.

De heer VAN GLANSBEEK gaat akkoord met dit voorstel.

De heer IETSWAART gaat akkoord met dit voorstel. Er staat dat het pand verkocht wordt, maar wie is er nu eigenaar van het pand?

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat dit het IVOM is.

De heer GAASBEEK heeft een hekel aan de kaasschaafmethode en als het nu betaald kan worden, waarom wordt er dan slechts driekwart van de effectieve kosten gesubsidieerd? Hij adviseert om het volledige bedrag te subsidiëren en zal daartoe een voorstel in de statenvergadering indienen als hij denkt dat daarvoor voldoende steun voor is.

De heer VAN DER SCHOOT gaat van harte akkoord met dit stuk, al was het alleen al omdat hij kan zien hoeveel vierkante meter aan ruimte Lilian, Harriët en Corrie kunnen krijgen.

Mevrouw VAN NIEUWENHUIZEN ondersteunt van harte dit voorstel.

Mevrouw DIRKS gaat akkoord met dit voorstel en vindt de discussie over driekwart of viervijfde deel van een nogal "knieperige" aard getuigen. Afhankelijk van hoe het eruit komt te zien, ziet zij met belangstelling het eventuele amendement van de heer Gaasbeek tegemoet.

Mevrouw GOUDRIAAN gaat akkoord met het voorstel en wacht het antwoord van de gedeputeerde op de door vorige sprekers gestelde vragen af.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat de commissie hier te maken heeft met een uitzonderingssituatie. De provincie geeft normaal gesproken een budgetsubsidie en daar moeten de huisvestingskosten, de personeelskosten en de computers van betaald worden. Hier is sprake van een bijzondere situatie omdat de reserves van het RPCP niet voldoende zijn om de kosten van herhuisvesting op te vangen en er sprake is van een "gedwongen" verhuizing. Het college is aan deze uitzonderingssituatie tegemoetgekomen op een heel simpele manier, namelijk te kijken wie het RPCP financieren. Gebleken is dat er een bedrag van € 200.000,-- uit andere financieringsbronnen komt en dat € 600.000,-- van de provincie komt. Als dat wordt bekeken dan blijkt er sprake te zijn van een heel eenvoudige verhouding, namelijk de provinciale subsidie maakt drievierde deel uit van de totale kosten. De provincie stelt zich dus garant voor maximaal drievierde van de herhuisvestingskosten, wat betekent dat het ook allemaal nog minder kan worden doordat de REA gehonoreerd wordt. Bovendien zou kunnen blijken dat de huur-

prijs van het nieuwe pand lager wordt dan het gevraagde bedrag. Alles overziend blijkt de provincie op dit moment zeer royaal te zijn en pleit zij ervoor om het zo eenvoudig mogelijk te houden, ook qua precedentwerking naar de toekomst toe. De VOORZITTER constateert dat het grootste deel van de commissie instemt met dit stuk, maar dat de OSD-fractie overweegt om een amendement in te dienen in de statenvergadering, zodat dit stuk de status van een B-stuk blijft behouden.

12. Statenstuk 972, Seniorenzomerschool

Mevrouw CEELEN gaat akkoord met het structureel maken van de bijdrage aan de Seniorenzomerschool. Het is een prachtige instelling waar 50+'ers leuke dingen kunnen doen, dus zij gaat akkoord.

De heer BOMHOF merkt op dat er inderdaad leuke dingen worden gedaan in de Seniorenzomerschool. Uit het stuk blijkt echter niet dat er enige behoefte bestaat aan een subsidie van de kant van de Seniorenzomerschool, en dat is toch wel opmerkelijk. Hij gaat wel akkoord met dit stuk.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt of de activiteiten voor volwasseneneducatie uit de Subsidieregeling activiteiten zorg bekostigd moeten worden. Er wordt erg gemakkelijk gezegd dat het na langdurig incidenteel subsidie geven tijd wordt om structureel geld te geven. Daar ligt namelijk niets aan ten grondslag, terwijl het structureel maken van subsidie wel enige onderbouwing behoeft. Zij vraagt zich af of het noodzakelijk is om naar een Seniorenzomerschool te gaan om doelstellingen als onder anderen "het volgen van belangrijke maatschappelijke ontwikkelingen dichtbij en ver weg" te realiseren. Moet iemand daarvoor nu speciaal naar een dergelijke school? Voor haar hoeft die school dus niet zo nodig, maar als er zoveel mensen naar toe gaan mag het wel, want het is toch maar een klein bedrag.

De heer VAN DER SCHOOT gaat akkoord met dit stuk. Het is op zichzelf verheugend dat senioren voor zomer kunnen zorgen op school. Het is wel wat stigmatiserend, want volwasseneneducatie is gericht op de eigen omgeving, alsof de deelnemers hun eigen omgeving niet (meer) zouden kennen. Toch schijnt het allemaal erg goed te gaan.

De heer GAASBEEK vindt dit een prima initiatief om te ondersteunen.

Mevrouw DE VRIES vindt dit ook een prima initiatief. De onderbouwing bevindt zich in het tweede blok van de toelichting op 9.7.2.-1 en meer heeft spreekster daar niet voor nodig. De school bewijst jaarlijks met de incidentele subsidie om steeds meer mensen aan zich te binden en als dat zo goed werkt, dan moet de provincie haar verantwoordelijkheid nemen en de school zekerheid bieden voor het volgende jaar. Het fonds zal dan ook worden verlaagd en gezorgd wordt dat de Seniorenzomerschool structureel wordt gesubsidieerd.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk als A-stuk in de statenvergadering kan worden behandeld.

(De voorzitter schorst de vergadering van 10.40 uur tot 10.45 uur).

13. Statenstuk 959 en de nadere brief van 1 augustus 2002. Project in het kader van de Tijdelijke stimuleringsregeling vrijwilligerswerk

Mevrouw SMITH merkt op dat de Tender vrijwilligerswerk heeft aangetoond dat vrijwilligerswerk in Drenthe leeft, gezien de vele aanvragen. Het is goed dat er met deze stimuleringsregeling een vervolg aan wordt gegeven. Het is inderdaad vraaggestuurd. Het argument onder 1.3. geeft in principe niet aan dat dit de juiste reden is om mee te doen, want het gaat erom dat de provincie Drenthe er zelf het belang van inziet. Zij staat geheel achter het eerste project Vrijwilligers in de thuiszorg in beeld. Wel geeft zij de suggestie mee om er ook de lichamelijk gehandicapte jongeren bij te betrekken, want uit de conferentie bleek dat deze groep behoefte heeft aan vrijwillige begeleiding van activiteiten. Dit is ook een ontlasting voor mantelzorgers of ouders. Zij stelt voor om daarbij vooral aan jongere vrijwilligers te denken. Verder wordt er bij dit project vrijwilligerswerk genoemd dat dient te worden verricht door werknemers. Het lijkt spreekster goed om eens te onderzoeken of dit ook voor de medewerkers van de provincie zelf ingevoerd zou kunnen worden, ondanks het feit dat in de harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden hard gewerkt wordt aan het wegwerken van

de enorme hoeveelheden verlof. Daarnaast zou het wellicht ook bij gemeenten gestimuleerd kunnen worden, want er zou een voorbeeldfunctie vanuit kunnen gaan. Tenslotte heeft mevrouw Brink gezegd dat het aantal vrijwilligers in Drenthe terugloopt. Er moet geprobeerd worden om het aantal vrijwilligers op peil te houden. Het doen van vrijwilligerswerk is tenslotte een belangrijke uiting van mensen om hun maatschappelijke verantwoordelijkheid te nemen. Daarom wil zij dat er extra inspanningen worden verricht om dit mogelijk te maken en te stimuleren, om te beginnen in faciliterende zin voor het eigen provinciale personeel. Met betrekking tot het tweede project over de waardering voor vrijwilligers, merkt zij op dat zij daar helemaal achter staat. Wellicht dat de provincie nog kan stimuleren dat er in iedere gemeente een algemene beleidsnota vrijwilligerswerk wordt gemaakt? Tot nu toe bestaat er slechts in vijf van de twaalf gemeenten een dergelijke nota. Verder vindt zij het zeer belangrijk dat vrijwilligersorganisaties zelf in staat worden gesteld om in de eigen kring hun vrijwilligers te waarderen. Dat is wat zij vraaggestuurd werken noemt.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het goed dat er iets gedaan wordt aan het stimuleren van vrijwilligerswerk. In dit geval gaat het om de thuiszorg ter ontlasting van de mantelzorgers. Tevens gaat het om waardering van de vrijwilligers. Het mag niet zo zijn dat dit een oplossing vormt voor de wachtlijstproblematiek, want daarvoor zal er meer moeten gebeuren op het gebied van opleiding en beloning en mogelijk ook het terugbrengen van de overheadkosten in de zorg, zoals dat ook in de Regiovisie verpleging en verzorging staat.

De heer GAASBEEK ziet in dat het afnemende aantal vrijwilligers en de vergrijzing onder de vrijwilligers het draagvlak onder het vrijwilligerswerk bedreigt. Dit baart hem grote zorgen. Hier moet de provincie wat aan doen en dat dient dan ook het uitgangspunt te zijn. Spreker leest in dit stuk dat er opnieuw dikke beleidsnota's worden gemaakt. Echter, de bureaucratie moet tot een minimum worden teruggedrongen en de beschikbare gelden moeten optimaal en op de praktijk gericht worden aangewend.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het CDA hoge prioriteit stelt aan het vrijwilligerswerk. Het voorliggende stuk is op zich heel goed en zij ondersteunt dan ook beide projecten. Wel heeft zij een kritische opmerking ten aanzien van de beleidsbrief en vooral bij punt 1.3. waarin het argument staat dat alle andere provincies een projectaanvraag indienen. Dat wat andere provincies doen vindt zij absoluut geen argument om tot uitdrukking te brengen wat het Drentse beleid is. Dat argument mag van haar dan ook geschrapt worden. Ten aanzien van de monitoring en evaluatie vraagt zij of de evaluatie van het project Vrijwilligers in de thuiszorg aan STAMM voldoende waarborgen biedt voor de onafhankelijkheid van die evaluatie, nu STAMM immers ook een rol speelt in de uitvoering van dat project. Waarom wordt die evaluatie niet bij het eigen, provinciale onderzoeksbureau neergelegd?

Mevrouw GOUDRIAAN sluit zich aan bij de meeste vragen en opmerkingen die zijn gemaakt. Zij constateert dat er sprake is van een hoge mate van vergrijzing van degenen die vrijwilligerswerk doen. Vooral de jongeren doen weinig aan vrijwilligerswerk, en dat baart haar grote zorgen. Zij wil het vrijwilligerswerk wel stimuleren, maar dan moeten er wel mensen zijn die het gaan doen. Spreekster heeft hier op het eerste gezicht geen oplossing voor, maar wellicht kan de gedeputeerde een actie inzetten om jongeren op te roepen meer vrijwilligerswerk te doen. Voor het overige sluit zij aan bij vorige sprekers.

De heer VAN DER SCHOOT sluit zich aan bij het betoog van mevrouw Smith. Hij gaat akkoord met het stuk, hoewel hij vindt dat het entameren en vinden van nieuwe vrijwilligers in dit stuk wat onderbelicht blijft.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het project Vrijwilligers in de thuiszorg in beeld is gericht op ontlasting van de mantelzorg, dus ook bedoeld is voor mensen die mantelzorger zijn voor lichamelijk gehandicapte jongeren. Er wordt gesproken over vrijwilligerswerk te verrichten door medewerkers van de provincie. Zij zal daarvoor aandacht vragen. Ook is aangegeven dat er een voorbeeldfunctie zou kunnen uitgaan naar de gemeenten, maar de provincie heeft niets te zeggen over de gemeentes en de gemeentes niet over de provincie. Wel wil spreekster graag met de gemeentes samenwerken, maar iedere bestuurslaag heeft zo zijn eigen verantwoordelijkheid op het gebied van

financiën en vrijwilligerswerk. Spreekster wil best aan de wethouders welzijn van de twaalf gemeenten de vraag stellen of er ook een Nota vrijwilligerswerk in de desbetreffende gemeente bestaat, omdat dit goed aansluit op het beleid van de provincie terzake, maar daartoe kunnen gemeenten natuurlijk niet worden gedwongen. Als het gaat om de relatie die gelegd wordt tussen vrijwilligerswerk en wachtlijstenproblematiek merkt zij op dat vrijwilligers niet datgene moeten willen overnemen wat op professionele wijze gedaan moet worden. Ook spreekster maakt zich zorgen over het aantal vrijwilligers wat afneemt en de toenemende vergrijzing van de vrijwilligers. Wel is er een voornemen om actie te ondernemen in de richting van de jongeren, en dat gebeurt ook door middel van de tender. De tender was een hele makkelijke, eenvoudige aanvraag voor vrijwilligers die iets extra's willen doen voor jongeren. De tijdelijke stimuleringsregeling is vraaggestuurd in de zin dat deze tegemoetkomt aan wat vrijwilligers zelf graag willen. Voorts is de vraag of vrijwilligers die zich al inzetten, kunnen worden vastgehouden. Vaak worden prijzen die uitgereikt worden aan vrijwilligersorganisaties alleen maar ingesteld om op die manier een blijk van waardering aan de eigen vrijwilligers te geven. Spreekster kan zich dat erg goed voorstellen, maar spreekster hoopt dat deze regeling bijdraagt aan een stuk extra waardering voor vrijwilligers in het algemeen. Het CDA heeft opgemerkt dat het niet mag uitmaken of andere provincies al dan niet soortgelijke regelingen met betrekking tot vrijwilligers hebben. Het college heeft hiermee enkel willen aangeven dat het te gek voor woorden zou zijn als Drenthe als enige provincie geen aanvraag zou doen. Spreekster is het ermee eens dat het geld voor vrijwilligerswerk zoveel mogelijk praktisch dient te worden ingezet en niet moet worden besteed aan het schrijven van dikke beleidsnota's. Ten aanzien van de opmerking dat in dit stuk onderbelicht zou zijn gebleven hoe nieuwe en jongere vrijwilligers kunnen worden geworven en vastgehouden, merkt spreekster op dat juist van het waarderen en op die manier vasthouden van vrijwilligers een stimulerende werking uitgaat in de richting van anderen om ook vrijwilliger te worden. Indien het vrijwilligerswerk gewaardeerd en goed gefaciliteerd wordt, gaat daar een wervende werking van uit.

Noot secretariaat
Ten aanzien van de vraag van mevrouw Westerkamp over evaluatie door het onderzoeksbureau: zinvolle opmerking, die wordt meegenomen in de uitvoering van het project.

De VOORZITTER concludeert dat het voorliggende stuk een A-stuk blijft, aangezien alle fracties hiermee unaniem instemmen.

14. Statenstuk 979, Verhoging budgetsubsidie Het Drentse Boek (Voorstel o. Najaarsnota 2002)

Mevrouw CEELEN merkt op dat de verhoging van € 7.000,-- naar ruim € 35.000,-- zeker op zijn plaats is voor deze organisatie, aangezien het bevorderen van het lezen en schrijven in het Drents voor spreekster prioriteit heeft. De monitoring en meetbaarheid is helder en de organisatie is bezig om te professionaliseren en daarin zit een aantal consequenties voor het personeel en de CAO. Wat spreekster betreft is dit uitstekend. Naar aanleiding van de bevordering van het lezen en schrijven in het Drents vraagt zij de gedeputeerde hoe het zit met Drentse Taol. Vorig jaar is daarvoor een nieuw bestuur aangesteld en er is een aantal nieuwe medewerkers gekomen. Hoe staat het daarmee?

Mevrouw SCHIPPER stemt in met dit stuk. De waarderingssubisidies zijn geïndexeerd en zij vraagt of de indexatie onvoldoende is om knelpunten op te lossen. Ten tweede staat in het stuk dat extra subsidie nodig is om het aantal publicaties op peil te houden. Spreekster vindt dat het niet zozeer mag gaan om aantallen publicaties, maar om de kwaliteit van de publicaties. Spreekster begrijpt best dat er een reden moet zijn om iets aannemelijk te maken, maar zorgvuldigheid in woordkeuze zou hier op zijn plaats zijn.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN is positief over dit stuk. Zij is een sterk voorstander van het promoten van de Drentse taal, gezien de vele moties daarover bij de algemene beschouwingen.

De heer GAASBEEK vindt dit een prima statenstuk en spreekt zijn waardering uit voor de activiteiten van deze stichting en voor de vele vrijwilligers die daarin samenwerken.

De heer NIEMEIJER gaat de Drentse taal ter harte, vooral ook omdat hij zelf het Veenkoloniaals spreekt. Hij vraagt zich af of het niet mogelijk was om de Drentse taal in een wat breder verband op te pakken en te spreken van het Neder-Saksisch. Wellicht dat er meer overlevingskansen voor de Drentse taal bestaan als dit wordt ondergebracht bij het overkoepelende begrip Neder-Saksisch. Nu krijgt hij de indruk dat de provincie al vechtende probeert iets kunstmatig in stand te houden, terwijl iedereen weet dat de provincie in dit opzicht op de terugtocht is.

De heer ZOMER gaat akkoord met dit stuk, hoewel hij het niet met de heer Gaasbeek eens is dat dit een prima statenstuk is. Er staat namelijk helemaal niets in en dan is het nodig om eens even naar de leeskamer te gaan. Er lag een toelichting voor een verzoek om verhoging van het bedrag. Als spreker dan ziet dat er vier of vijf uitgaven per jaar worden gedaan en wat dan het totale budget is van Stichting Het Drentse Boek, dan vraagt spreker zich af of dat nog wel met elkaar in evenwicht is. Is er wel eens overwogen om met commerciële uitgevers in zee te gaan om de kosten van de uitgaven wat te kunnen drukken? Het gaat hier om verhoging van de subsidie voor de tegemoetkoming aan gestegen personeelskosten. Er is een functiebeschrijving geweest waaruit is gebleken dat de secretarieel medewerker eigenlijk voor een deel directiewerk doet en dat moet extra beloond worden. Echter, bij een directiefunctie gaat het om meer dan alleen werk en dat betekent dat die functie ook moet worden geformaliseerd in de statuten van zo'n stichting.

De heer GAASBEEK merkt op dat hij het wel een prima statenstuk vindt, in de zin dat het besluit perfect is. Er staat ook goed dat onderliggende stukken ter inzage liggen in de leeskamer. Om daar nu op terug te komen, vindt hij niet terecht.

Mevrouw BRINK merkt op dat de indexatie van de subsidie inderdaad onvoldoende was. Vanaf 1983 heeft Stichting Het Drentse Boek, afgezien van de indexatie, geen subsidieverhoging gehad. Bij Stichting Het Drentse Boek werken maar twee medewerkers, een directeur (25 uur per week) en een administratief medewerker (18 uur per week), dus er kan niet worden gezegd dat het een erg grote organisatie is. Spreekster heeft aangegeven dat het gaat om het handhaven van het aantal publicaties. Natuurlijk staat daarbij voorop dat de kwaliteit ook goed moet zijn, maar het gaat ook zonder meer over handhaving van het aantal publicaties. Als het gaat om vrijwilligers is er bij Stichting Het Drentse Boek geen gebrek. Het draait hier om heel enthousiaste groepen van vrijwilligers die in werkgroepen meedraaien. De heer Niemeijer had het over het Neder-Saksisch en de relatie tot de Drentse taal. De Drentse taal is zowel via Drentse Taol als via Het Drentse Boek vertegenwoordigd in een overkoepelende federatie, genaamd het SONT, die de belangen van het Neder-Saksisch behartigt. Stichting Het Drentse Boek en streektaalinstituut Drentse Taol zijn twee verschillende organisaties met een eigen bestuur en eigen medewerkers. Met Drentse Taol gaat het goed, er zit een nieuw bestuur en er zijn nieuwe medewerkers en enthousiaste vrijwilligers. Drentse Taol is bezig met name met Drents in het onderwijs en de brugfunctie tussen wetenschap en taalpromotie. Het CDA gaat akkoord en adviseert om eens te gaan praten met commerciële uitgevers. Spreekster weet dat de boeken die worden uitgegeven bij de (commerciële) boekhandels liggen. Drentstalige uitgaven kunnen bij Het Drentse Boek veel goedkoper verschijnen dan bij commerciële uitgevers, is haar indruk, maar zij neemt de opmerking van het CDA hierover mee.

De VOORZITTER constateert dat de commissie unaniem instemt met dit stuk, zodat het als A-stuk in de statenvergadering kan worden behandeld.

15. Statenstuk 982, Ondersteuning vrijwillige besturen dorpshuizen (Voorstel v. Najaarsnota 2002)

Mevrouw SMITH merkt op dat de ondersteuning van de vrijwillige besturen van de dorpshuizen in Drenthe nodig is. Dat is gebleken uit de vele vragen uit het jaarverslag. Ook bij het werkbezoek is haar dit duidelijk geworden en zij is dan ook van mening dat een structurele subsidie hier op zijn plaats is. Met een verhoging gaat zij zeker akkoord. Zij vraagt mevrouw Brink om in haar overleg met de portefeuillehouders van de gemeenten te benadrukken dat ook zij hierin een taak hebben, zoals al twee gemeenten inzien. Tenslotte is de leefbaarheid van de dorpen erbij gebaat dat er goed functionerende dorpshuizen bestaan die een goede ondersteuning kunnen krijgen. Voor de sociale cohesie op het Drentse platteland is een

dorpshuis onontbeerlijk en zij ziet hierin een gemeentelijke, maar ook een provinciale taak. De provincie kan zo haar verantwoordelijkheden met betrekking tot het op peil houden van voorzieningen gestand doen. De samenwerking met de provincie Frylân betreft onder andere de inkoop van een digitale kennisbank, wat de ontwikkeling van producten ten goede komt. Het wiel hoeft hierdoor niet steeds opnieuw zelf te worden uitgevonden. Dat hieraan een kostenplaatje hangt is wel duidelijk, maar zij heeft wel begrepen dat dit een nogal hoog kostenplaatje is die de Stichting Dorpshuizen Drenthe (SDD) zelf niet kan bekostigen. De provincie stimuleert deze samenwerking en spreekster is dan ook van mening dat er een extra bijdrage van de provincie op zijn plaats is. Zij stelt dan ook voor om eenmalig € 13.000,-- beschikbaar te stellen en volgend jaar te bekijken welk bedrag dit structureel zou moeten zijn. Ook in vergelijking met de twee volgende statenstukken over de BOKD en het speeltuinwerk vindt zij dat de SDD meer verdient en daarom is een verhoging van € 7.000,-- op zijn plaats, zodat de SDD in totaal dit jaar € 20.000,-- meer ontvangt, dus € 90.000,-- in plaats van € 70.000,--. Zij hoort hierover graag de mening van andere fracties. In het statenstuk met betrekking tot het speeltuinwerk wordt gesproken om dit onder te brengen bij STAMM. Is dit voor de SDD ook geen optie? Kan daarnaar een onderzoek plaatsvinden?

Mevrouw WESTERKAMP vindt dit een goed voorstel. Ten aanzien van de financiën ziet zij dat Coevorden en Emmen participeren in het dekkingsvoorstel. De andere gemeentes doen dit niet. Kan het college aangeven waarom er geen andere verdeelsleutel bij de financiën is toegepast? Ten aanzien van het voorstel van GroenLinks wacht zij het antwoord van het college af. Passen de taken die mevrouw Smith noemt binnen de taken die de provincie het bestuur oplegt? Zij vraagt of er voldoende expertise en afstemming is tussen organisaties die zich alle met plattelandsontwikkeling bezighouden. Straks komen nog een paar voorstellen aan de orde en zowel STAMM als de BOKD bemoeien zich met dit onderwerp. Zij vraagt of die organisaties elkaar daardoor niet overlappen. Hoe denkt het college dit te gaan doen in de toekomst?

Mevrouw GOUDRIAAN gaat akkoord met dit stuk.

De heer BOMHOF ziet een knelpunt in dit stuk. Hij heeft gelezen dat de consulent en de administratief medewerkster uit het gebouw worden gezet waar momenteel de BOKD zit. Dat levert een behoorlijk bedrag aan extra huisvestingskosten op en dat is geen goede zaak. Dat mag ook maar zo niet even op het bordje van de provincie worden gelegd. Ook de begroting zelf zit vrij ruim in het jasje terwijl gemeenten naar zijn mening veel te weinig bijdragen. Hij heeft dan ook moeite met het voorstel om hiervoor € 70.000,-- beschikbaar te stellen en naar zijn mening kan er wel wat van dat bedrag af. Hij vraagt hoe de andere fracties aankijken tegen de extra huisvestingskosten die ontstaan door het buiten de deur zetten van twee medewerkers door de BOKD en of de provincie die kosten moet dragen.

De heer WENDT gaat akkoord met dit statenstuk. De rol van gemeenten is wel erg minimaal. Vorige week is in deze statenzaal gezegd dat de provincie de financiële rol van de rijksoverheid maar moet overnemen, maar het lijkt erop alsof door middel van dit statenstuk ook de rol van de gemeenten wordt overgenomen. Het is bedroevend dat de dekkingsbijdrage € 82.000,-- voor de provincie Drenthe kent en maar € 4.000,-- voor de Drentse gemeenten. Waar blijven de gemeenten? Hij vraagt hoe het college zich opstelt in het overleg met gemeenten. Hij zal overigens niet tegen dit statenstuk stemmen omdat de provinciale bijdrage te hoog is.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN staat positief tegenover dit statenstuk. Het is van belang voor de leefbaarheid van het platteland dat toch al te lijden heeft onder de schaalvergroting en herindeling. Het is ook nodig omdat er steeds meer wet- en regelgeving wordt bedacht, terwijl dat wel eens wat minder zou kunnen. Zij vindt dat duidelijk moet zijn wat gemeenten nu moeten doen en wat de taken zijn van de besturen van dorpshuizen. Het kan niet de bedoeling zijn dat de besturen van de dorpshuizen op de stoel van de gemeente gaan zitten als het gaat om verbouwingsplannen en onderhoud en dergelijke.

De heer VAN DER SCHOOT gaat akkoord met dit stuk, maar ook hij vindt dat gemeenten "subsidielui" worden omdat de provincie initiatieven neemt en daar moet op een of andere manier aan worden gesleuteld.

De heer GAASBEEK legt de lijn naar het volgende statenstuk. Of de gemeenten nu bijdragen of niet, als de provincie iets ondersteunt dan moet de provincie daarvoor ook de geldbuidel trekken. De gemeenten hebben in deze een eigen verantwoordelijkheid, hoewel hij het met de opmerking dat gemeenten meer zouden moeten bijdragen wel eens is. Het gaat namelijk om de leefbaarheid van het platteland en dat is belangrijk. Hij vindt het een prima statenstuk en hetzelfde geldt voor het volgende statenstuk. Hij heeft er echter bezwaar tegen dat dit uit het IVOM-budget wordt gehaald en hij haalt het dan ook liever uit het Fonds onvoorzien.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het opvalt dat de gemeenten Emmen en Coevorden wel bijdragen. Hoe zit het nu met de verdeelsleutel? Zijn provincie en gemeenten niet samen verantwoordelijk aangezien er in een aantal gevallen ook samen wordt opgetrokken door middel van cofinanciering?

Mevrouw BRINK merkt op dat zij het geheel eens is met de opmerkingen van die sprekers die zeggen dat het niet echt een taak is van de gemeenten. Dit is iedere keer een gespreksonderwerp met verschillende organisaties waarmee spreekster overleg voert. Het ligt hier echter heel duidelijk. De provincie zorgt alleen maar voor de ondersteuning en scholing van de vrijwilligers en dus van het bestuur van de dorpshuizen. Bij de gemeenten ligt de taak om accommodatie beschikbaar en in stand te houden en daaraan zal de provincie nooit geld besteden. Bij het bestuur van de dorpshuizen ligt de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van het dorpshuis. De provincie neemt dus zeker niet die taken op waarvoor de gemeenten verantwoordelijk zijn. Ten aanzien van de opmerking van mevrouw Westerkamp is ook spreekster teleurgesteld dat er maar twee gemeenten meedoen, maar dat heeft niets met de verdeelsleutel te maken. Het is dus niet zo dat de provincie datgene bijdraagt wat de gemeente die niet meedoet eigenlijk zou moeten bijdragen. De provincie zorgt dat bestuur en vrijwilligers van dorpshuizen goed zijn uitgerust en opgeleid. Spreekster zal dit nogmaals in het overleg met de portefeuillehouders in de gemeenten bespreken. Tevens zal zij met de besturen van de dorpshuizen bespreken dat de diensten die het dorpshuis de gemeenten aanbiedt, ook door gemeenten betaald moeten worden. In die zin is zij het niet eens met GroenLinks dat nu al zegt de subsidie met € 20.000,-- te willen verhogen, hoe lief haar de besturen van de dorpshuizen ook zijn. Pas na het eerste jaar, nadat alles is geëvalueerd, wil zij vaststellen hoe het uitpakt. Indien blijkt dat gemeenten zien dat het echt goed loopt kan altijd nog gekeken worden of het budget moet worden verhoogd of verlaagd. Spreekster denkt dat het nu te vroeg is om het budget nu al met € 20.000,-- te verhogen en dat raadt zij de commissie dan ook af. Het CDA is bang voor de overlapping tussen STAMM en BOKD. Spreekster denkt niet dat de vrees daarvoor gegrond is, want sinds een jaar vindt veelvuldig overleg plaats tussen BOKD en STAMM over plattelandsvernieuwing. Daar waar STAMM meer expertise heeft, zal STAMM het doen. Daar waar de BOKD dat heeft, kan de BOKD het doen. De expertise naar beide kanten is dus evident. Naar de heer Gaasbeek antwoordt zij dat het niet gaat om het geld van IVOM, maar om het geld wat voortkomt uit de herijkingsoperatie in zijn geheel. Het is niet zo dat het geld vanuit het IVOM doorgesluisd gaat worden naar de dorpshuizen. De provincie subsidieert de SDD en dat betekent dat de provincie de consequenties van een mogelijke uitplaatsing door de BOKD van de consulent en de administratief medewerkster accepteert; dit is overigens niet aan de orde. De BOKD vervult in de toekomst niet meer de werkgeversrol. Ten aanzien van de vraag of de SDD bij STAMM kan worden ondergebracht, antwoordt zij dat als de provincie dit in de toekomst zinvol lijkt dit zeker niet zal worden nagelaten. Het is nu zeker dat het speeltuinwerk op niet al te lange termijn bij STAMM zal worden ondergebracht.

Mevrouw SMITH merkt nogmaals op dat de provincie de SDD heeft gevraagd om zoveel mogelijk ondersteuning uit Fryslân op te halen en daar zit een kostenplaatje aan vast. Kan de gedeputeerde daar nog iets over zeggen?

Mevrouw BRINK antwoordt dat het college van alle organisaties vraagt om zoveel mogelijk samen te werken met de organisaties waar wat te halen valt. Dat geldt ook voor Fryslân. Spreekster weet dat in dit verband de samenwerking tussen Fryslân en Drenthe heel goed verloopt.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat de statencommissie over de taakstelling en de financiering

van de dorpshuizen nog eens nader gesproken moet worden. Daarbij dient te worden gekeken in hoeverre er producten van de provincie of producten van de gemeenten worden afgenomen. Spreekster heeft namelijk sterk het gevoel dat dit in elkaar overloopt. Spreekster gaat nu weliswaar akkoord, maar volgend jaar zal de provincie ten aanzien van de financiering met andere plannen moeten komen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat deze regeling op een zeker moment geëvalueerd zal worden en bij die evaluatie zal deze opmerking zeker worden meegenomen.

Mevrouw SMITH antwoordt dat zij tijdens de statenvergadering met een motie ter verhoging van het budget met € 20.000,-- zal komen.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk de status van een B-stuk zal houden, zodat hierover nog kan worden gediscussieerd tijdens de statenvergadering.

16. Statenstuk 986, Verhoging subsidie Vereniging Brede Overleggroep Kleine Dorpen in Drenthe (Voorstel u. Najaarsnota 2002)

De heer BOMHOF merkt op dat het hier gaat om een nuttige en noodzakelijke activiteit van de BOKD, vanwege de taakstelling en de werkzaamheden bij de intensivering van het plattelandsbeleid en de leefbaarheid van de dorpen. Dit is een moeilijke zaak omdat hier veel zowel rijksaangelegenheden als provinciale zaken in elkaar overlopen. Ook hier is de gemeentelijke bijdrage zeer teleurstellend. De notitie noemt een bedrag van € 5.000,--. Wanneer hij de meerjarenvisie Binnen zonder bukken leest, ziet hij dat activiteiten voornamelijk in het verlengde liggen van het rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid. De vraag rijst hierbij of de lagere overheden dat niet zelf zouden moeten doen, wanneer het immers gaat om verbetering van de relatie tussen dorpen en lokaal bestuur in het nieuwe duale stelstel en het provinciale beleid betreffende landschappelijke en ruimtelijke kwaliteiten vertaald naar lokaal niveau. Vandaar de waarschuwing om de ambities niet te laten verworden tot "the sky is the limit" en over enige tijd weer terug te komen met een subsidieverzoek voor een volgende capaciteitsuitbreiding. Voorlopig vindt hij het met 0,5 fte wel voldoende en gaat hij met deze kanttekeningen akkoord met dit stuk.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN gaat akkoord met deze structurele subsidieverhoging van de BOKD ten behoeve van participerend en actief gebiedsgericht beleid en de kwaliteit van de leefomgeving. Een andere belangrijke doelstelling van de BOKD, zoals het behoud van het voorzieningenniveau in de dorpen, zoals politiebureau, consultatiebureau en sociaal-culturele voorzieningen mogen niet uit het oog worden verloren. De BOKD wijst zelf op het gevaar van bureaucratisering en als spreekster zelf de nota leest vindt zij het een nogal bureaucratische nota, ongeacht het feit dat er meer leden in de dorpen zijn. Zij mist bij dit voorstel een begroting, zoals deze wel aan de voorstellen met betrekking tot de dorpshuizen en het speeltuinwerk is toegevoegd.

De heer IETSWAART sluit zich aan bij het betoog van de heer Bomhof. De BOKD begeeft zich op de grens van de verantwoordelijkheid van gemeenten. Hij maakt zich zorgen over de kwetsbaarheid van de BOKD. Hij weet niet wat er zo snel aan verbeterd moet worden, maar hij legt het toch even neer.

Mevrouw WESTERKAMP is op zich blij met de BOKD, maar aan de andere kant vraagt zij zich af of niet nadrukkelijk gekeken moet worden naar de taakstelling en of er niet een keer een evaluatie moet worden gemaakt van een aantal zaken dat deze provincie betreft. Ook bij de Contourennota is onvoldoende duidelijk geworden of organisaties aan de taakstelling voldoen en of er geen overlap ontstaat. Meerdere instellingen, stichtingen en organisaties storten zich immers op plattelandsvernieuwing, terwijl er wel middelen beschikbaar zijn voor begeleiding en dergelijke. Kan het college eens breder kijken of er in dit kader niet teveel overlap optreedt? Voor het overige ziet dit stuk er goed uit en de genoemde ondersteuning is gewoon noodzakelijk.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij het woord kwetsbaarheid hoorde vallen in combinatie met de BOKD en zij bevestigt dit. Het gaat immers om een kleine organisatie die datgene doet wat er gedaan moet worden, dat wil zeggen dat de BOKD zich daarbij zoveel mogelijk beperkt tot

haar "core business". Het college heeft goed in beeld waarmee de BOKD, STAMM en het Drents Plateau zich bezighouden en tussen die organisaties bestaat geen enkele overlapping. Het college houdt dat ook heel goed in de gaten. Die overlap was er wellicht in het verleden, maar nu er zakelijker wordt omgegaan met de organisaties is de provincie ook kritischer als het gaat om de besteding van het geld dat wordt gegeven. Zij houdt dit goed in de gaten en zal dit blijven bekijken.

De heer IETSWAART merkt op dat verschillende organisaties zich storten op plattelandsvernieuwing. Waar is dan de samenhang en coördinatie van het beleid? Er zit namelijk heel veel geld in, maar wat is het rendement ervan en welke effecten brengt dit met zich mee?

Mevrouw BRINK antwoordt dat er zowel nadrukkelijk wordt gekeken naar het ontstaan van overlap als naar het rendement van het beleid.

Mevrouw SCHIPPER vraagt om eens te kijken of het mogelijk is alle organisaties die zich bezighouden met steunstructuren zoals BOKD, de dorpshuizen en speeltuinverenigingen onder te brengen in een organisatie, zoals bijvoorbeeld Drents Plateau. Wellicht is het mogelijk om in ieder geval te zorgen voor een gezamenlijke huisvesting van die organisaties? Zij vraagt of dit onderwerp op de agenda kan worden gezet van de komende commissievergadering.

De heer IETSWAART en mevrouw WESTERKAMP ondersteunen deze suggestie.

Mevrouw BRINK antwoordt het ook een goede suggestie te vinden. Het is duidelijk hoe goed een organisatie als het Drents Plateau werkt en daaraan is te zien dat organisaties die met elkaar te maken hebben goed kunnen samenwerken en dat er een synergiewerking van uitgaat. Zij zal deze suggestie dan ook zeker meenemen. Het niet veronachtzamen van de voorzieningen, waar mevrouw Nieuwenhuizen naar heeft gevraagd, zit ook in het opzetten van allerlei activiteiten op het gebied van plattelandsvernieuwing.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk, gezien de samenhang met de begroting, de status van een B-stuk blijft houden, zodat daarover nog discussie kan plaatsvinden tijdens de statenvergadering.

17. Statenstuk 985, Ondersteuning vrijwillige besturen speeltuinwerk (Voorstel v. Najaarsnota 2002)

De heer GAASBEEK moet bij dit statenstuk denken aan het werkbezoek dat hij recentelijk aan de speeltuin in Assen heeft gebracht en dit stuk sluit daar dan ook prima op aan. In verband met STAMM wordt de zaak nog eens even nader bezien, en dat is een goede aanpak.

De heer VAN DER SCHOOT gaat in principe akkoord met dit stuk. Het lijkt erop dat de € 120.000,-- die wordt gefourneerd voor meer dan de helft in overlegsituaties terecht dreigt te komen in plaats van in veiligheid. Heeft het college de besteding ook zodanig gescreend dat daar naar gekeken is?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vindt het belangrijk dat vrijwilligers in het speeltuinwerk ondersteund worden in verband met die ingewikkelde wet- en regelgeving ten aanzien van de aansprakelijkheid voor hetgeen er in speeltuinen gebeurt. Zij vraagt of die wet- en regelgeving niet wat eenvoudiger kan. Ten aanzien van de speeltoestellen kan zij zich herinneren dat daar nieuwe regels voor kwamen en dat toen de vraag is gesteld of er met de oude speeltoestellen ooit een ongeval is gebeurd. Zij constateert nu dat door de bureaucratisering allerlei ondersteuningsinstanties in het leven worden geroepen. De provincie vindt het desondanks belangrijk dat de besturen in het speeltuinwerk ondersteund worden, dus zij gaat toch akkoord met dit stuk.

De heer BOMHOF heeft wat moeite met dit stuk, hoewel het speeltuinwerk hem zeer sympathiek is en zeer na aan het hart ligt. Hij heeft echter moeite met nieuwbouwprojecten en de renovatie van acht speeltuinen. In wezen zijn dit verkapte personeelskosten die nog eens bovenop de reguliere salariskosten, de inzet voor public relations en de inhoudelijke ondersteuning komen. De vraag is of de provincie de ondersteuning van bouwactiviteiten moet subsidiëren. Het komt spreker voor dat die kosten thuishoren bij de gemeenten, waar de nieuwbouw of renovatie van speeltuinen plaatsvindt. De scholen betalen hun

eigen welzijnsbudget en dienen dat niet bij de provincie op tafel te leggen. Deze kosten hebben ook niets te maken met het vrijwillig besturen van speeltuinwerk. Als hij deze kosten over twee jaar bij elkaar optelt komt hij op € 80.000,--. Graag hoort hij de andere fracties over de vraag of dit bedrag eigenlijk niet zou moeten worden afgetrokken van het subsidiebedrag van € 120.000,--, zodat kan worden volstaan met een subsidie van € 40.000,--. Hij vraagt om hierop in tweede termijn een reactie te geven.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat voor dit stuk hetzelfde geldt als voor de andere stukken. De VVD geeft aan dat er naar de huisvesting moet worden gekeken, maar ook hier geldt dat taken van de provincie en de financiering ervan de provincie betreffen. Ook hier komt weer de vraag op waarom de gemeenten hierin niet tegemoetkomen. Spreekster vindt dat een en ander geëvalueerd zal moeten worden en dat vervolgens afgesproken moet worden hoe de provincie verder gaat met deze ondersteuning en de gevolgen daarvan voor zowel de gemeenten als de provincie. Zij vindt dat er op korte termijn al overleg dient plaats te vinden tussen provincie en gemeenten over de financiën en dat het niet zo kan zijn dat daar pas vanaf 2005 naar gekeken gaat worden. Deze evaluatie zou met betrekking tot de afstemming op andere zaken wel eens een hogere prioriteit kunnen krijgen. Wellicht dat het college met een voorstel kan komen of dat de VVD-fractie met een amendement komt tijdens de statenvergadering.

Mevrouw SMITH merkt op dat de consulente van het speeltuinwerk alle Drentse gemeenten adviseert en niet alleen de plattelandsgemeenten.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op hier ook op gemeentelijk niveau mee te maken te hebben gehad, maar het gaat haar er vooral om om vast te stellen waar de grens ligt tussen de provinciale en gemeentelijke taken. Deze kunnen soms niet precies worden afgeschot, maar de financiering hiervan gebeurt helemaal door de provincie en gemeenten, terwijl de provincie taken uitvoert die bij de gemeenten horen. Zo financieren de gemeenten het speeltuinwerk en daarin doet de provincie heel veel werk dat eigenlijk door anderen moet worden gedaan. Het ondersteunen van besturen is tenslotte iets anders dan hele plannen maken voor gemeenten ten aanzien van de speeltuinen.

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op dat zij op bezoek is geweest bij de speeltuin in Assen en daar kreeg zij nostalgische gevoelens van. Toen spreekster nog jong was, was de speeltuin een plaats waar veilig gespeeld kon worden. Als nu naar de nieuwe wijken wordt gekeken is er nauwelijks ruimte voor kinderen, maar wel voor geparkeerde auto's. Het ware te wensen dat kinderen voldoende ruimte zouden krijgen om te spelen.
Over de opmerking van de VVD over renovatie wil zij graag in haar fractie spreken, want zij kan zich daar wel wat bij voorstellen. Ook over de € 80.000,-- wil zij graag ruggespraak plegen, want daar kan zij nu nog niet akkoord mee gaan. In deze discussie gaat het over het afbakenen van de provinciale en gemeentelijke taken. Er moet wel geprobeerd worden om datgene waar de provincie op heeft ingezet ook uit te voeren, want indien provincie en gemeenten blijven zeggen dat het een taak is van het andere bestuursorgaan blijven beiden elkaar de bal toespelen en stuivertje verwisselen en dat is niet de bedoeling.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de PvdA-fractie op haar wenken wordt bediend, want in het kader van de VWS-pilot die wordt ingezet, wil de provincie precies in kaart brengen welke taken er door de provincie uitgevoerd moeten worden, wat het kost en wanneer die taken uitgevoerd moeten worden. Op die manier komt precies in beeld wat een provinciale taak en wat een lokale taak is. STAMM wordt mogelijk in de nieuwe budgetperiode de instelling waarbij vrijwilligersondersteuning wordt ondergebracht. Spreekster denkt niet dat de provincie met de speeltuinen zaken subsidieert die gemeenten eigenlijk zouden moeten doen.

De heer BOMHOF denkt dat dat wel het geval is. Het gaat hier namelijk om concrete bouwactiviteiten en renovaties, die niet alleen maar van algemene aard zijn, maar toe te spitsen zijn op bepaalde locaties en gemeenten. Daarvoor is kennelijk een deskundige ondersteuning nodig van de vrijwillige besturen. Gemeenten moeten echter beseffen dat het nodig is, zowel voor de eigen achterban als het draagvlak in de buurten. Gemeenten dienen dan ook de eenmalige extra deskundigheid in te huren die voor een renovatie- of verbouwproject nodig is en bestuurders moeten

dit niet op het bordje van de provincie leggen, want het betreft hier geen structurele taak die aangeduid is met concrete projecten, maar adhoctaken. Deze horen dan ook niet in de provinciale begroting thuis en daarom pleit hij er nogmaals voor om het bestuur in overweging te geven dat het weliswaar nuttig werk verricht, maar dat zij daarvoor bij de gemeenten moet aankloppen.

Noot secretariaat
De kosten voor ondersteuning van nieuwbouw en renovatie worden gedragen door het landelijke NUSO. Dit wordt met een asterisk in de begroting aangegeven.

Mevrouw BRINK heeft goed begrepen wat er bedoeld wordt met de verschillen tussen de dorpshuizen en de speeltuinen en waar gemeenten verantwoordelijk voor zijn.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat wordt toegezegd dat naar een subsidieaanvraag ook daadwerkelijk wordt gekeken en dat wordt gescreend tot welke bestuurslaag de betaling van dat onderdeel van die subsidie behoort. Dan ontstaat er inderdaad een subsidie die slechts wordt toegewezen op het moment dat is aangetoond en gemeten dat er behoefte aan bestaat. Datgene wat dan tot het provinciaal voorwaardenscheppend beleid behoort, pakt de provincie ook op. Op die manier ontstaat een helder onderscheid en op de wijze van de vraaggestuurde verhalen die de fracties in het verleden hebben gehouden, dient de provincie dan ook te werken.

Mevrouw BRINK antwoordt dat de ondersteuning van de vrijwillige besturen van de dorpshuizen een heel concrete subsidie bevat. Het gevolg is dat het dorpshuis beter gaat werken en de leefbaarheid van het platteland toeneemt. Het ondersteunen van de vrijwillige besturen van de dorpshuizen is een provinciale taak. Soms is de scheiding tussen gemeentelijke en provinciale taken moeilijker aan te geven dan de heer
Van der Schoot zou willen.

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt het er wel mee eens te zijn dat die scheiding niet altijd is aan te geven, maar het is voor spreker vager wanneer de gedeputeerde zegt dat zij dit punt zal meenemen, als dat zij zou toezeggen dat de subsidies worden gescreend op het aspect van de verantwoordelijke bestuurslaag. Als er dan een grensgeval is dan kan de provincie nog eens een gebaar maken. Het is hem echter wat te vaag als de gedeputeerde enkel zegt dat zij het mee zal nemen, want in dat geval hoort hij er wellicht niets meer van omdat er dan wellicht een grotendeels nieuw college zit.

Mevrouw BRINK antwoordt ten aanzien van de wet- en regelgeving dat zij daarover niets te zeggen heeft. Dat is namelijk rijksbeleid en gemeentelijk beleid. De provincie bemoeit zich niet met zaken als de hoogte van de glijbaan en of de wipwap nog in orde is. Dat ligt op het bordje van de gemeenten en zij wil zich daar dan ook niet mee bemoeien.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOMHOF overweegt op dit punt een motie of amendement in te brengen bij de algemene beschouwingen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN overweegt op dit punt ook een motie of amendement in te brengen bij de algemene beschouwingen, want er staat heel duidelijk dat de gemeenten een doelgroep zijn en zij krijgt het gevoel dat de gemeenten ervan uitgaan dat de provincie het wel doet, zodat de gemeenten niets meer hoeven te doen. Ten aanzien van de gedeputeerde die heeft aangegeven zich niet met wet- en regelgeving te kunnen bemoeien, merkt spreekster op dat als de gedeputeerde in overleg is met het Rijk zij wel haar mening hierover kenbaar kan maken.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat als de gedeputeerde haar toezegt dat ten aanzien van deze ondersteunende functies een evaluatie plaats zal vinden met betrekking tot het precieze takenpakket van iedere ondersteunende functie of instelling en dat er overleg met gemeenten plaats zal vinden waarbij wordt afgesproken welke taken er door de provincie en welke door de gemeenten uitgevoerd moeten worden, zij akkoord gaat met dit stuk.

De heer BOMHOF vraagt of het CDA dan tot aan het moment dat die evaluatie er ligt, akkoord gaat met de lijn dat gemeenten wel allerlei bedragen op het bord van de provincie leggen. In het voorlig-

gende stuk komt dat op de meest schrijnende wijze aan het licht. Het CDA spreekt heel actief over gemeentelijke participatie en vervolgens trekt het CDA daar geen enkele consequentie uit, anders dan dat er alleen maar een evaluatie moet komen.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat er inderdaad een evaluatie moet komen. Bovendien, als zij hier wel consequenties uit zou trekken zou dat betekenen dat door het niet akkoord gaan met de subsidie voor de ondersteuning van de vrijwillige besturen van het speeltuinwerk, zij de stekker uit al die verenigingen zou trekken door een stuk uit hun begrotingen te snoeien. Tot op heden heeft de provincie deze besturen altijd ondersteund en nu wordt er een wat hoger bedrag gevraagd. Spreekster dringt dan ook aan op een evaluatie op dit punt. Bij de discussie rondom het vraaggestuurd beleid is al vastgesteld dat die evaluatie niet op alle terreinen tegelijk plaats kan vinden, maar zij vindt dat op het terrein van het speeltuinwerk die evaluatie een hoge prioriteit heeft.

De heer BOMHOF merkt op dat het CDA hiermee de poort openzet voor andere organisaties om op dezelfde manier te gaan werken en gemeenten om nog terughoudender te worden als de provincie zo royaal blijft en niet scherp onderscheidt waar de verantwoordelijkheid van gemeenten en de provincie ligt. Het is halfslachtig om te wachten tot de evaluatie.

Mevrouw BRINK merkt op dat zij zich geheel aansluit bij mevrouw Westerkamp en dat er eerst een evaluatie plaats dient te vinden op grond waarvan precies kan worden afgebakend waar precies de taken van de steunfuncties, de provincie en de gemeenten liggen. Het zou jammer zijn als nu iets uit dergelijke voorstellen wordt gehaald, waardoor er inderdaad gesnoeid wordt in de begroting van de steunfuncties. Dat kan niet de bedoeling zijn, want de mensen die de vrijwillige besturen in het speeltuinwerk vormen hebben het al niet erg makkelijk in de zin dat het erg moeilijk is om hiervoor vrijwilligers te krijgen. Spreekster pleit er dan ook voor om met dit voorstel in te stemmen en vervolgens een evaluatie uit te voeren.

De VOORZITTER concludeert dat dit statenstuk de status van B-stuk blijft houden, zodat hierover nog kan worden gediscussieerd tijdens de statenvergadering.

18. Statenstuk 981, Instandhouding kwaliteit Provinciale Archiefinspectie (Voorstel w. Najaarsnota 2002)

De COMMISSIE stemt unaniem in met dit statenstuk.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk als A-stuk in de statenvergadering zal worden behandeld.

19. Statenstuk 997, Onderhoud en klimaatbeheersing Drents Museum (Voorstellen p., t., en an. Najaarsnota 2002)

De heer ZOMER stelt voorop dat het CDA voor de instandhouding van het Drents Museum is, omdat het helpt bij het voortbestaan van historisch besef en kennis van de Drentse cultuur. Toch plaatst hij een aantal kanttekeningen bij dit voorstel. Het voorliggende stuk vloeit nog voort uit de verzelfstandiging van het Drents Museum en de grootste extra last is de rol van de eigenaar/verhuurder van het pand. De provincie wil het gebouw niet verboren laten gaan en heeft daardoor geen keuze. Hij is dan ook voorstander van het voorstel. Vervolgens is er nog een structurele kleine verhoging van de subsidie voor de huurder als het gaat om onderhoud van het gebouw. Was het niet mogelijk om die verhoging uit de lopende exploitatie te halen? Dat is op dit moment moeilijk te beoordelen omdat er geen cijfers voorhanden zijn. Hij neemt echter aan dat het college zich ervan heeft vergewist dat dit extra bedrag nodig is. Vervolgens is er nog een incidentele subsidie als het gaat om een voorziening voor klimaatbeheersing. De conclusie van het college is dat dit behoort tot de taak van de provincie/verhuurder. Hij vraagt waar dit op is gebaseerd, want in het verkeer tussen huurder en verhuurder komt ook het fenomeen huurdersinvesteringen voor. Iemand die een gebouw huurt en die daarin extra voorzieningen wil aanbrengen kan de kosten van die voorzieningen ook voor eigen rekening nemen. Wellicht komt hij dan op het terrein van vestzak/broekzak, maar deze opmerking wil hij toch maken.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat in het monumentenbeleid is vastgelegd dat er een grote ver-

antwoordelijkheid bestaat voor eigenaren van gebouwen en monumenten. Dat geldt natuurlijk ook voor de provincie zelf. Vanuit die verantwoordelijkheid is het zaak dat er een goed onderhoudsbeleid wordt gevoerd ten aanzien van het gebouw waarin het Drents Museum is gehuisvest. Daarin kan spreekster zich dan ook vinden. Het heeft lang geduurd voordat dit na de verzelfstandiging eindelijk in kaart is gebracht en zij vindt dat de verantwoordelijkheden op de juiste plaats zijn neergelegd. Zij gaat ervan uit dat de totale financiële inspanning van de provincie naar het Drents Museum in kaart is gebracht. Overblijft datgene wat is blijven liggen in het project Drents Museum 2000. Destijds is er geen budgettaire ruimte gevonden om de abdij toe te rusten voor het houden van grote en belangrijke tentoonstellingen. Een museum moet dergelijke ruimte wel hebben en zij hoopt dan ook dat de voorgehouden belangrijke tentoonstelling in het jaar van Van Gogh daadwerkelijk gerealiseerd kan worden. Zij gaat er wel vanuit dat dit het laatste ontbrekende stuk is in de zaken die na de verzelfstandiging nog gerealiseerd moesten worden. Tegen die achtergrond gaat zij akkoord met dit voorstel.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat het mogelijk is om zich met dit voorstel enigszins gepiepeld te voelen, indien hij herinnert aan het feit dat er destijds is gesproken over de privatisering van het Drents Museum in combinatie met de staat van onderhoud van het pand. Destijds is er geen beeld gegeven van de staat van onderhoud en dat betekent dat er nu een onverwachtse onderhoudsaanvraag ligt. Hierdoor vraagt hij zich af of er nog andere lijken uit de kast komen rollen met betrekking tot het onderhoud. Bovendien is het ook nog eens 30% duurder. Ondanks dat het Drents Museum inmiddels is verzelfstandigd zou hij graag zien dat er in het kader van kostenbeheersing over dergelijke zaken wel gecommuniceerd wordt. Verder vraagt hij zich af in hoeverre het museum hier zelf iets aan kan bijdragen? De verzelfstandiging van het museum en de provinciale verantwoordelijkheid als eigenaar voor de instandhouding van het gebouw moet wel worden gehonoreerd, dus spreker is niet tegen dit statenstuk. Er dient echter wel een heldere visie te worden geformuleerd naar aanleiding van dit stuk, zodat de staat van onderhoud van het pand min of meer voorspelbare kosten met zich meebrengt en er niet opnieuw dergelijke lijken uit de kast komen rollen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN vraagt met betrekking tot het onderhoud waarom een en ander niet bij de overdracht en verzelfstandiging van het Drents Museum naar voren is gebracht. Verder vraagt zij of er slechts een gespecialiseerd bureau is op het gebied van klimaatbeheersing of dat er meerdere zijn, want dan kunnen er meerdere offertes worden aangevraagd.

Mevrouw BRINK merkt op dat het voorliggende stuk het laatste staartje is van de verzelfstandiging van het museum. Zij hoopt dat dit nu ook helemaal afgesloten is. Bij de verzelfstandiging is wel afgesproken dat een aantal zaken niet op voorhand in te schatten was. Er is toen ook gezegd dat er naar het onderhoud moest worden gekeken en toen is er een bureau ingeschakeld dat een analyse heeft gemaakt van de staat van onderhoud van het pand. Voorzover spreekster kan kijken is na uitvoering van dit statenstuk de staat van het pand zodanig dat er geen onverwachts hoge onderhoudskosten meer uit de kast zullen komen rollen. Ten aanzien van de vraag of er slechts een bureau is dat zich bezighoudt met klimaatbeheersing, antwoordt zij dat er inderdaad bij meerdere bureaus om meerdere offertes is aangevraagd. Ook spreekster ziet - net als mevrouw Schipper - uit naar het houden van grote overzichtstentoonstellingen in het Drents Museum.

TWEEDE TERMIJN

De heer VAN DER SCHOOT vraagt om een soort van protocol waarin de staat van het gebouw min of meer vastligt, zodat de commissie niet meer voor verrassingen zal worden geplaatst. Zo'n protocol fungeert als een soort nulmeting waaruit duidelijk wordt wat er in de nabije toekomst aan onderhoud aan het pand dient te gebeuren.

Mevrouw BRINK antwoordt dat bureau TMS onlangs een rapport heeft uitgebracht op grond van de uitkomsten van het tienjarig onderhoudsplan, evenals een uitgewerkte en heldere taakafbakening. Het staat dus allemaal in dit stuk, wat zij met alle plezier nog eens wil voorlezen. Het staat er echter wel in.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk als A-stuk in de statenvergadering zal worden behandeld, aangezien alle fracties unaniem instemmen met dit stuk.

20. Statenstuk 988, Verhoging structurele subsidie Monumentenwacht Drenthe (Voorstel r. Najaarsnota 2002)

Mevrouw NIEUWENHUIZEN constateert dat het college subsidie wil geven, terwijl een aantal zaken nog niet duidelijk is, namelijk de taken en verantwoordelijkheden van het bestuur van de Monumentenwacht ten opzichte van de coördinator. Verder zijn er onduidelijke functieprofielen voor medewerkers van de Monumentenwacht. Moet dit eerst niet duidelijk zijn voordat die subsidie kan worden gegeven?

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat de Monumentenwacht schijnt te disfunctioneren. Het op papier zetten van taken en verantwoordelijkheden moet niet afhankelijk zijn van de subsidie, maar moet los daarvan gewoon gebeuren. De onduidelijkheid over de verantwoordelijkheid van het bestuur ten aanzien van de coördinator moet eerst goed geregeld zijn en dan pas kan er subsidie worden verleend. Gebrek aan sturing en coördinatie wordt met subsidies als zodanig niet opgelost. Kortom, hij wil eerst een plan van aanpak en eisen opstellen alvorens er subsidie kan worden gegeven. De voorwaarde die het college zelf daartoe stelt dient eerst gerealiseerd te worden alvorens subsidie wordt verleend. Spreker wil dit voorstel dan ook tot nader order aanhouden.

Mevrouw CEELEN gaat akkoord met dit stuk. Onderaan pagina 3 wordt gesproken over aansluiting bij het Drents Plateau. Spreekster vindt dat het college niet echt voortvarend aanstuurt op samenwerking en eventuele aansluiting en koerst op het in elkaar opgaan na twee jaar. Spreekster vindt echter dat toetreding van de Monumentenwacht zo snel mogelijk moet gebeuren.

De heer WENDT sluit zich aan bij de woorden van mevrouw Ceelen. Hij vraagt of geld nu eigenlijk wel de oplossing is, want als hij het rapport uit de leeskamer leest wordt hij bepaald niet vrolijk van de situatie bij de Stichting Monumentenwacht Drenthe. Spreker heeft dan ook zo zijn vragen bij dit statenstuk en hij vraagt zich af of het nu wel verstandig is om met dit stuk in te stemmen. Hij hoort dan ook graag de visie van de gedeputeerde op het voorstel de Monumentenwacht onder te brengen bij het Drents Plateau.

De heer ZOMER heeft de indruk dat het college goed met deze materie is omgegaan. In eerste instantie is de aanvraag om subsidie afgewezen en dat is beargumenteerd in de brief die was bijgevoegd. Toen is er een onderzoek gedaan en toen bleek dat extra subsidie wel nodig was. Hij stemt dan ook in met dit voorstel. Verder stelt hij voor om de subsidiestructuur ten aanzien van de Monumentenwacht eenvoudiger te maken. Er is nu sprake van een rechtstreekse stroom naar de Monumentenwacht, terwijl een deel via Drents Plateau gaat. Dit kan eenvoudiger en dat is ook afgesproken in Schaduwen vooruit.

Mevrouw SCHIPPER sluit zich aan bij de zorg die andere fracties hebben uitgesproken. Er is sprake van een "kip-eikwestie", waarbij zij zich afvraagt of eerst de problemen opgelost moeten worden of dat de problemen eerst pas kunnen worden opgelost als daarvoor de middelen voorhanden zijn? Zij begrijpt niet waarom er geen hoge prioriteit bij het college bestaat voor aansluiting bij het Drents Plateau, want dat duurt echt lang. Wat is er in dit opzicht na 3 juni 2002 gebeurd dat het college nu meent zonder meer die subsidie te moeten verlenen? Het antwoord op die vraag is voor spreekster heel belangrijk als het gaat om de vaststelling of zij wel of niet akkoord kan gaan met dit stuk.

Mevrouw SMITH sluit zich aan bij de heer Zomer. Zij is het eens met de voorwaarde die de provincie stelt in haar brief van 3 juni 2002 en vraagt zich af of het Drents Plateau wel voldoende ruimte heeft om ook het personeel van de Monumentenwacht te huisvesten. Zij verwacht dat het college binnenkort met een andere aanpak komt om voor het Drents Plateau meer ruimte te creëren.

Mevrouw BRINK antwoordt dat het college heeft geconstateerd dat het niet zo loopt zoals het zou moeten bij de Monumentenwacht. Het college heeft regelmatig overlegd met het bestuur van Monumentenwacht en een onderzoek ingesteld. Uit de resultaten van dat onderzoek blijkt een aantal knelpunten, zoals een slechte coördinatie en aansturing. Het college heeft vastgesteld dat dat beter moet en dat dat snel moet gaan gebeu-

ren. Het college heeft er daarom op aangedrongen een coördinator aan te stellen, want het kan niet zo zijn dat monumentenwachters op zich in de provincie erg goed werk doen terwijl zich problemen voordoen in de organisatie van de Monumentenwacht. Het werk bij de Monumentenwacht moet wel gebeuren zoals de provincie dat graag wil en dat betekent dat dit efficiënt moet gebeuren, waarbij iedere medewerker weet wat hij moet doen en waarbij achteraf verantwoording wordt afgelegd. Spreekster is het ermee eens dat de Monumentenwacht zo snel mogelijk bij het Drents Plateau moet worden ondergebracht en zij zegt dan ook toe om hier nog meer mee bezig te gaan dan zij in het verleden al heeft gedaan. De reden dat dit tot nu toe op zich heeft laten wachten is vanwege de verhuizing van monumentenwachters binnen Coevorden. Spreekster heeft het idee dat het nu verder wel goed gaat. Er komt dan ook een coördinator bij, evenals een extra monumentenwachter, want het werk stapelt zich op. Stichting "Het Drentse Landschap" en andere instanties staan te popelen om de wachters allerlei dingen voor hen te laten doen, maar daar is nu te weinig tijd voor, evenals te weinig gekwalificeerd personeel. Er is dus gezorgd om in beeld te krijgen wat er allemaal fout ging en daar zijn mensen bovenop gezet. Vervolgens komt het college bij deze commissie en de staten voor subsidie. Daarnaast dient deze organisatie zo snel mogelijk bij het Drents Plateau te worden ondergebracht, zodat de subsidiestroom ook op gang kan komen. Soms zijn er organisaties die al jarenlang draaien zoals zij draaien. Spreekster legt dan ook het voorstel voor zoals deze nu voorligt. Mevrouw Schipper heeft gevraagd wat het college vanaf 3 juni 2002 heeft gedaan. In het algemeen merkt spreekster op dat er al vaker signalen waren dat het niet goed ging en vanaf dat moment houdt zij de vinger aan de pols. Eenmaal per jaar vergaderen met het bestuur is haar lang niet genoeg en daardoor heeft zij nu een beeld wat er allemaal wel en niet goed ging.

Mevrouw SCHIPPER maakt uit de brief op dat er een gebrek is aan sturing en informatie en dat lijkt haar een zwaar punt om subsidie alsnog te kunnen weigeren. Kan de gedeputeerde aangeven dat zij anders aankijkt tegen deze materie dan in de brief van juni 2002?

Mevrouw BRINK antwoordt dat vanaf het moment dat de sturing en coördinatie beter zouden kunnen, het college heeft vastgesteld dat hier actie moest worden ondernomen. Ook ambtelijk is er meegedacht en is er overleg met het bestuur geweest. Het college heeft gedaan wat het kon doen en heeft nu precies in beeld waarom dit voorstel wordt gedaan. Onlangs heeft spreekster met het bestuur van het Drents Plateau gesproken. Drents Plateau zit nu anderhalf jaar in dit pand en de welstandscommissie zit erachter in een tweetal containers. Dat is geen gelukkige combinatie en op het moment dat de welstandscommissie verhuist zal ook dit erbij worden betrokken. Bij Drents Plateau zouden bijvoorbeeld ook de Monumentenwacht en de Drentse Molenstichting kunnen worden opgenomen. Al deze organisaties kunnen hun administratie namelijk veel makkelijker onderbrengen bij het Drents Plateau en daar wordt dit voorstel bij betrokken. In het voorliggende geval is geld dus wel de oplossing.

De VOORZITTER concludeert dat dit stuk de status van A-stuk houdt, waardoor er over dit punt in principe geen discussie in de vergadering van de staten meer hoeft plaats te vinden.

21. Statenstuk 978, Financiering Global Position System voor ambulancezorg Drenthe (Voorstel z. Najaarsnota 2002)

Mevrouw GOUDRIAAN gaat akkoord met dit stuk.

De heer GAASBEEK merkt op dat voor een ambulance de factor tijd essentieel is. Behoren deze kosten echter niet voor rekening van de zorgverzekeraars te komen? Het gaat nu om een gezamenlijke inkoop met andere provincies. Is er al iets bekend over de reactie van de andere provincies?

De heer VAN HEUKELUM vraagt zich af wie nu waarvoor verantwoordelijk is, want dit hoort niet tot de taak van de provincie. Alleen het feit dat ook de gedeputeerde dit volmondig toegeeft, is voor hem al reden om akkoord te gaan. Het is wel belachelijk dat anno 2002 de zorgverzekeraar niet bereid is om dit te betalen.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat de zorgverzekeraar het niet vergoedt. Daar waar het gaat over gezamenlijke inkoop gaat het niet over deze

GPS-systemen, maar om de vervanging ervan. In dat geval kan het voordeel worden behaald waardoor het structureel kan worden voortgezet.

De VOORZITTER constateert dat de commissie unaniem instemt met dit statenstuk, zodat de status van het stuk kan worden gewijzigd in een A-stuk waarop in principe tijdens de statenvergadering niet meer ingegaan hoeft te worden.

22. Statenstuk 980, Structurele verhoging Subsidieregeling activiteiten jeugdhulpverlening (Voorstel y. Najaarsnota 2002)

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat binnenkort in de commissievergadering van december 2002 het Beleidskader jeugdzorg 2003-2006 voor komt te liggen, evenals het Actieprogramma 2003. In dit stuk staat dat het de bedoeling is dat er een verbetering van de kwaliteit van de jeugdzorg zal plaatsvinden en een onderdeel daarvan is een betere communicatie met jeugdigen, ouders en verzorgers. Hij stemt op zich met het verhogen van de subsidie in dit kader in. Wel is het zo dat de provincie het principe taak volgt budget aanhoudt en hij leest alleen dat er allerlei ambitieuze voornemens zijn op dit terrein, maar er wordt alleen vaag gesproken over communicatieactiviteiten. Er wordt niet precies gezegd waarover het eigenlijk gaat en er is geen enkele toelichting. Kan er een sluier worden opgelicht over welke ambitieuze voornemens in dit kader worden beoogd?

De heer GAASBEEK sluit zich aan bij de opmerkingen van vorige spreker over de communicatie. Hij heeft gisteravond een uitgebreide discussie meegemaakt over zinloos geweld en de rol die de factor onderwijs daarbij kan spelen. In het onderwijs kunnen bepaalde zaken worden gesignaleerd en het kan een aanzet geven tot preventie indien het onderwijs bepaalde zaken aan de instanties doorgeeft.

Mevrouw SMITH sluit zich aan bij de woorden van de heer Van Glansbeek. Over welke vernieuwende activiteiten gaat het, behalve degene die in deze brief staan?

De heer VAN DER SCHOOT zou graag met dit stuk akkoord gaan, maar hij vindt de onderbouwing ervan zowel kwantitatief als kwalitatief te vaag. Dat is voor spreker de reden dat hij dit stuk wenst aan te houden, want er dient meer onderbouwd te worden alvorens zijn fractie hier iets mee wil doen.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN sluit zich aan bij vorige sprekers. Het college wil € 200.000,-- aan de jeugdhulpverlening uitgeven. Dat is op zich positief, maar er ontbreekt een plan waaruit blijkt waaraan het college het precies wil uitgeven. Er wordt wel gekeken naar wat er in andere provincies gebeurt. Wat is bijvoorbeeld de taakuitbreiding die uit de nieuwe Wet op de jeugdzorg voortvloeit? Zij wenst de behandeling van dit stuk aan te houden tot de statenvergadering.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat het hier gaat om het vergroten van een krediet, dus dat betekent dat daar jaarlijks andere zaken uit gefinancierd kunnen worden. De staten zijn daar zelf heer en meester over, want de staten bepalen in het actieprogramma en het jaarprogramma waar het geld aan besteed wordt. Het gaat hier om vernieuwende activiteiten waarvoor binnen de doeluitkering geen ruimte bestaat en dat is in het voorliggende stuk in staccato weer te vinden. De doelen waaraan het geld wordt besteed zijn bekend en te lezen in het concept-Actieprogramma dat ieder lid van deze commissie al toegestuurd heeft gekregen. Het definitieve actieprogramma zowel als het beleidskader wordt een dezer dagen aan de commissie toegestuurd en daar staan dan ook de projecten in die de provincie het komende jaar wenst uit te voeren. Als de staten aangeven dat een bepaalde activiteit niet uitgevoerd wordt, dan blijft er geld over en vloeit dit weer terug naar de algemene middelen. Het gaat erom dat bijvoorbeeld projecten als jeugdparticipatie regulier kunnen worden ingebed. Bij andere dingen die niet uit de doeluitkering kunnen bepaalt de commissie of zij uitgevoerd worden in het kader van het actieprogramma.

TWEEDE TERMIJN

De heer VAN DER SCHOOT antwoordt met het antwoord van de gedeputeerde maar weinig te kunnen. Als de gedeputeerde zegt dat het om de uitbreiding van een krediet gaat, terwijl er binnenkort pas een stuk wordt verzonden waarin staat waaraan het besteed wordt, dan vindt hij dat een merkwaardige volgorde en dan is het niet zo vreemd om dit stuk aan te houden.

Mevrouw DE VRIES is het hier niet mee eens. Het gaat hier om de verhoging van een krediet en dus om een bepaalde hoogte van een bedrag dat de provincie ergens aan wil besteden. Het is geen eenmalige subsidie ten behoeve van deze projecten, maar een structurele en dus jaarlijks terugkerende subsidie. De besteding ervan keert ieder jaar terug op de agenda van deze commissie.

De heer VAN HEUKELUM merkt in het kader van de begroting van volgend jaar op dat sinds vele jaren de bijdrage van de provincie voor een van de hoofdtaken, namelijk jeugdzorg, niet verhoogd is. In die zin is het logisch dat de provincie voor een bedrag van € 200.000,-- meer ruimte creëert. Dat laat onverlet dat de commissie straks het werkplan nog wel moet goedkeuren en dat geeft nog altijd de mogelijkheid om aan te geven dat dit bedrag te hoog is. De vraag is nu of de staten uit de algemene middelen € 200.000,-- extra willen reserveren voor jeugdhulp. Spreker is daar een groot voorstander van.

Mevrouw DE VRIES sluit zich bij de woorden van de heer Van Heukelum aan.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat hij is overtuigd door de woorden van de heer Van Heukelum en stemt in met dit stuk.

De VOORZITTER constateert dat dit stuk de status van een B-stuk blijft behouden, zodat daarover nog discussie in de vergadering van de staten mogelijk is.

(De voorzitter schorst de vergadering van 12.25 uur tot 12.36 uur).

23. Statenstuk 999, Najaarsnota 2002, Beleidsnota 2003 en Begroting 2003

Mevrouw SMITH merkt op dat zij haar technische vragen al bij de ambtenaren heeft neergelegd. Het is duidelijk dat de bedragen die behoren bij allerlei onderdelen niet meer vergelijkbaar zijn met vorig jaar in verband met de vrij ingrijpende wijzigingen in de bladspiegels. Zij heeft begrepen dat in het voorjaar is getracht een zo zuiver mogelijk beeld van functies, doelstellingen en prestaties te presenteren in de begroting van 2003 en deze vertaalslag heeft geleid tot een nagenoeg onvergelijkbare situatie met de begroting van een jaar daarvoor. Er is besloten om alles in één keer goed te doen en dat heeft haar instemming. Haar beleidswensen heeft zij gemeld in de algemene beschouwingen van vorige week en in deze commissie wil zij dat nogmaals wat uitvoeriger neerzetten. Zij heeft daartoe drie voorstellen. Daar in de staten is afgesproken dat in deze statenperiode onder anderen jongeren en gehandicapten extra aandacht behoeven, merkt zij het volgende op. Uit de informatiemiddag over jongeren met een lichamelijke beperking en hun vrije tijdsbesteding blijkt dat er veel behoefte is aan informatie over en voor deze doelgroep. Uit deze middag bleek dat de computer het belangrijkste communicatiemiddel is. Zij stelt voor om over te gaan tot het instellen van een website voor mensen met een lichamelijke handicap. Het dient een site te zijn waarop allerlei informatie te vinden is op allerlei gebied. Er blijkt vooral behoefte te zijn aan een activiteitenagenda en naast uitgaan ook sport, muziek en cursussen. Daarnaast is er belangstelling voor een op te zetten vrijwilligerspool voor begeleiding van activiteiten, een advies over de toegankelijkheid van disco's, buurt- en dorpshuizen, evenals winkels, een gids Wegwijs in Drenthe, een nieuwsbrief of een klankbord. Zij stelt voor om vooral aan deze zaken aandacht te besteden op de website en gemeenten te vragen deze website van informatie te voorzien. Voor het ontwikkelen en operabel maken van deze website, naast goede public relations, stelt zij voor om € 20.000,-- beschikbaar te stellen uit het overschot algemene middelen. Het RPCP of het Bureau Jeugdzorg zouden gevraagd kunnen worden om deze website te ontwikkelen en up-to-date te houden. Dat laat spreekster dan ook graag aan de gedeputeerde over. Zij stelt zich daarnaast voor om iemand uit deze doelgroep in de nieuwe Jongerenraad plaats te laten nemen. Het lijkt haar overigens goed om eens kennis te maken met de nieuwe Jongerenraad en zij vindt het dan ook jammer dat zij dit in de krant moest lezen. Wellicht had het persbericht ook naar de commissie gemaild kunnen worden? Als tweede voorstel merkt zij op dat zij het IPO-advies met betrekking tot nieuwe perspectieven voor het provinciaal sociaal beleid met een sociaal rapport en een sociale agenda uitstekende instrumenten vindt voor een goed sociaal beleid en stelt voor een periodieke rapportage in twee of drie jaar plaats te laten vinden, waarbij de maatschappelijke ontwikkelingen in de provincie Drenthe in beeld worden gebracht

en de effecten van het gevoerde beleid zichtbaar worden gemaakt. Een dergelijke rapportage kan wellicht worden opgesteld door het nieuwe onderzoeksbureau. Als derde voorstel dient er meer op cultureel gebied te gebeuren om Drenthe op de culturele kaart van Nederland te zetten. Daartoe dient als uitgelezen kans om in de zomermaanden in leegstaande theatergebouwen meer culturele activiteiten te ontplooien, bijvoorbeeld voor toeristen. Op die manier kan ook de deelname van de jeugd aan het culturele leven worden verhoogd. Zij vraagt mevrouw Brink om dit in het kader van de regiefunctie van de provincie mee te nemen in het periodieke overleg met schouwburgdirecteuren, maar misschien kan K&C hier ook nog iets in betekenen?

De heer GAASBEEK merkt op dat hij op 23 oktober 2002 bij monde van de heer De Haas gehoord heeft dat de OPD in de commissievergaderingen haar uitgangspunten nader zal toelichten ter voorbereiding op de statenvergadering van 13 november. Moet hij daaruit opmaken dat de OPD ook nu niets naar voren brengt?

Mevrouw NIEUWENHUIZEN antwoordt dat de OPD altijd begint met de financiële kaders en in de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie zal zij hierover dan ook een aantal opmerkingen maken.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat de begroting 2003 is opgebouwd vanuit de provinciale doelstellingen, die beogen bij te dragen aan het maatschappelijk effect. Met deze doelstellingen kunnen de staten zich een beeld vormen van het beleid dat het college voor ogen staat, wat de budgettaire gevolgen zijn voor het instellen van nieuw beleid en intensiveringen van bestaand beleid. In de begroting wordt met bladspiegels per doelstelling zowel de inhoudelijke als de financiële informatie gepresenteerd. Onder maatschappelijke effecten wordt volgens pagina 18 van de begroting 2003 verstaan de door de overheid bedoelde veranderingen in de samenleving die maakbaar zijn in de vorm van opgeloste problemen, verbeteringen en dergelijke. Interessant is om in de begroting 2003 een aantal van die maatschappelijke effecten te lezen. Op pagina 152 staat bijvoorbeeld bij educatie dat bij Drenten een verbetering van het opleidingsniveau waarneembaar is. Op pagina 154 staat bij lichamelijke opvoeding en sport dat de Drentse bevolking fit is. Op pagina 165 staat bij sociaal- cultureel werk en ontwikkeling dat burgers maatschappelijk betrokken zijn. Volgens de CDA-fractie dienen dergelijke effecten serieus te worden geformuleerd en dienen maatschappelijke effecten gemeten of gemonitord te worden. Juist bij de evaluatie en de herijking van het provinciaal welzijnsbeleid in 2000 is als het grootste probleem genoemd de productformulering en resultaatmeting. Spreker citeert hierbij nog eens het rapport van het Centrum voor Arbeid en Beleid van februari 2000. Het systeem van productformulering en productspecificatie, het vaststellen van de gewenste resultaten en het bepalen van de gewenste beleidseffecten dienen verbeterd te worden. Dat gold niet alleen voor welzijnsinstellingen maar ook voor de provincie. In 2003 kan gebruik worden gemaakt van het Onderzoeksbureau CWZ. Het bureau doet tevens onderzoek naar maatschappelijke effecten van vastgestelde beleidsprioriteiten. De CDA-fractie vraagt aandacht voor de onderzoekstaak van dit bureau, die niet overbodig lijkt. In dit kader past het CDA-voorstel dat is gedaan tijdens de algemene beschouwingen over de vernieuwende rol van de provincie in het sociaal domein. De sociale sector vertoont tekorten, burgers dreigen uit de boot te vallen, er zijn wachtlijsten in de zorg en personele en materiële tekorten in het onderwijs en de integratie van nieuwkomers blijft achter. Daarnaast spelen er de afname van de bereikbaarheid en de beschikbaarheid van voorzieningen en wordt een tekort aan veiligheid gevoeld. De provincie zou haar monitoringrol op het terrein van hoe maatschappelijke ontwikkelingen verlopen, kunnen versterken en uitbouwen door periodieke rapportages in de vorm van het sociaal rapport op te stellen, maar ook om een input te leveren voor voorstellen om leemtes en tekortkomingen in de sociale infrastructuur op te lossen. Namens het college heeft gedeputeerde Dijks zich op 23 oktober 2002 voor de sociale analyse uitgesproken. Graag verneemt hij van andere partijen hoe deze over dit voorstel denken. Vrijwilligers vormen het hart van de samenleving, aldus het laatste verkiezingsprogramma van het CDA. Ondersteuning van vrijwilligers en hun organisaties is voor het CDA speerpunt van beleid. Verschillende voorstellen in de Najaarsnota ondersteunen die doelstelling en de provincie kan vanuit haar regietaak stimulerend optreden. Gedeputeerde Brink liet op 23 oktober 2002 weten dat zij binnen

de afgebakende taak van de provincie de snelle teruggang van het aantal vrijwilligers wil tegengaan. Zij voegde daaraan toe dat die teruggang schrijnender is dan vermoed werd. De gedeputeerde merkte zojuist nog op dat waardering voor vrijwilligers andere vrijwilligers stimuleert om deel te nemen. Spreker wil van de gedeputeerde weten hoe schrijnend haar constatering in werkelijkheid is en tevens pleit hij voor een provinciaal steunpunt voor vrijwilligers. Een dergelijk steunpunt kan helpen op het terrein van scholing, het vrijwilligersnetwerk, de vrijwilligersvacaturebank, imagoverbetering en acties op middelbare scholen. Een mooi voorbeeld om met gerichte subsidiëring een organisatie van de grond te tillen ten dienste van vrijwilligersorganisaties is het in 2000 totstandgekomen RPCP, een organisatie met 2.000 vrijwilligers en 180 lidorganisaties. In één van de statenstukken wordt van het RPCP gezegd dat dit op weg is een sterke partij in Drenthe te worden, waarmee de positie van zorgdragers in Drenthe versterkt wordt. Het is een nieuwe vorm van partnerschap met zorgaanbieders en verzekeraars. Hij ziet het liefst dat de provincie samenwerking met anderen hoog in haar vaandel heeft, of het nu gaat om het welzijn of de samenwerking met gemeenten. Het CDA heeft hiervoor tijdens de algemene beschouwingen gepleit, dit in tegenstelling tot wat gedeputeerde Brink bij statenstuk 959 zei, namelijk dat zij nadrukkelijk de afbakening tussen provincie en gemeenten bij de Tijdelijke stimuleringsregeling vrijwilligerswerk noemde. Spreker vindt heel nadrukkelijk dat de provincie het initiatief moet nemen en geen tegenstelling moet oproepen met de gemeenten, maar juist samen met die gemeenten moet optrekken om tot gemeenschappelijk beleid te komen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat zij heeft bedoeld te zeggen dat gemeenten hun eigen verantwoordelijkheid hebben en dat de provincie gemeenten niet kan opleggen wat zij moeten doen.

De heer GAASBEEK onderschrijft de woorden van de heer Van Glansbeek, maar vraagt of het betoog van het CDA geldt voor het algemeen welzijnswerk en niet voor één speciale categorie.

De heer VAN GLANSBEEK beaamt dit.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat al een en ander is gezegd over de afzonderlijke stukken die bij de begrotingsbehandeling aan bod zijn gekomen. Spreker spitst zich dan ook toe op bijvoorbeeld de omroepgelden. Hij wil weten of de omroepgelden in die zaak zodanig geoormerkt zijn dat hij ook mag verwachten dat er een onverkorte doorsluizing van omroepgelden plaatsvindt, zowel op provinciaal als gemeentelijke niveau. Dat heeft niet alleen te maken met het agendaonderwerp van zojuist, maar met een algemene welzijnsbeleidslijn daarin. Spreker wil ook weten of de subsidie-indexatiemethodiek verworden is tot een automatisme en of daar een evaluatie aan wordt gekoppeld. Hij blijft daar namelijk een groot voorstander van. Ook vraagt spreker om meer gebruik te maken van het begrip behoeftepeiling bij bijvoorbeeld de vrijetijdsbesteding van jongeren met een handicap. Subsidies dienen immers gericht en adequaat te worden verstrekt, waarbij moet zijn vastgesteld dat er ook behoefte is aan dergelijke zaken. Herijking van het welzijnsbeleid levert een bedrag van € 45.000,-- op, maar hoe voelt nu de afgesproken evaluatiediscipline? Zo is er ooit eens ƒ 300.000,-- gegeven aan de Gathering Stones en dat soort van steensleperij. Op dit evenement zijn 10.000 bezoekers af gekomen en dat betekent dat er ƒ 30,-- per persoon is gesubsidieerd, terwijl subsidiëring van een bloemencorso met 85.000 bezoekers en honderden vrijwilligers achterwege wordt gelaten. Daar snapt spreker niets van en de beleidslijn die daarin zou zitten ziet hij ook niet. Niet duidelijk is waarop de subsidie voor de Stichting Dametin, de organisatie van Oud-Indiëgangers, op pagina 23 van de Najaarsnota 2002 is gebaseerd. Kijkend naar de Beleidsnota blijkt het vmbo steeds meer een vergaarbak te worden van probleemjongeren, zo is landelijk geconstateerd, en de integratie van de mavo stagneert daarbij. De provincie heeft hierop dure didactische projecten ingezet die in feite alleen maar waren gericht op de onderwijsgevenden in plaats van op de probleemjongeren als zodanig. Heeft de provincie geen tussenstand nodig om te weten hoe het met het vmbo terzake is gesteld? Ook wil hij weten hoe projecten verlopen en wil hij een tussenbalans om te kunnen bijsturen, indien de effecten terzake onvoldoende blijken te zijn. Op pagina 45 van de Beleidsnota schrijft het college dat de verhoging van de subsidie de Stichting Monumentenwacht Drenthe in de gelegenheid zal stellen om haar taken blijvend optimaal te vervullen. Dat is merkwaardig want hij constateert uit het stuk dat die vervulling allesbehalve optimaal is en

dat het nimmer optimaal is geweest. Vervolgens leest hij wel een dergelijk zonnig verhaal over de monumentenwacht. Vrijwilligers in het algemeen zullen in Drenthe meer ondersteund worden door ontwikkeling van ondersteuningsnetwerken op maat. Hoe moet spreker zich dat voorstellen?

Mevrouw SCHIPPER richt haar aandacht in deze bijdrage op een vijftal punten. Allereerst is dat het financieel beslag van welzijn, de financiële participatie van gemeenten, herijking van waarderingssubsidies in de jeugdzorg en straks nog twee actualiteiten. Ten aanzien van de financiën merkt zij het volgende op. Geconstateerd is dat de provincie Drenthe steeds meer bijpast op het totale welzijnsbudget. In vergelijking met 2001 paste de provincie € 18 miljoen bij en nu in 2003 is dat € 19 miljoen. Dat verschil is groeiende, terwijl is afgesproken dat budgettaire neutraliteit uitgangspunt is en niet dat daar steeds meer geld van de provincie bij insluipt. Zij vindt dit verbazingwekkend en zorgelijk en brengt dit dan ook onder de aandacht. Over de financiële participatie van gemeenten is al veel uitvoeriger gesproken en daar heeft haar fractie in de algemene beschouwingen al kritische opmerkingen over gemaakt. Spreekster kan voorbeelden noemen met betrekking tot de BOKD en het Actieprogramma cultuurbereik. Als het plan zich kan verheugen in voldoende draagvlak bij provincie en gemeenten, mag daarbij ook een gemeentelijke bijdrage worden verwacht. Zij heeft deze morgen een voorstel gedaan om meerdere steunfuncties als de BOKD, dorpshuizen en speeltuinen onder één afdak te brengen. Daarbij wordt gekeken waar de overlap zit, waar de instellingen elkaar positief kunnen beïnvloeden en of het effectief is. Zij heeft het voorbeeld van het Drents Plateau genoemd, omdat daar de gemeentelijke participatie goed is geregeld. Misschien dat in een dergelijke constructie ook dit soort zaken opgepakt kan worden. Ten aanzien van de herijking van het welzijnsbeleid kijkt zij aan het eind van de statenperiode uit naar de eerste resultaten van de herijking en stelt zij zichzelf de vraag of zij er vertrouwen in heeft dat de met zoveel bevlogenheid ingezette verandering gaat lukken. Is de provincie in staat beter te beoordelen of een werkelijke vraag uit de maatschappij of een maatschappelijk knelpunt aan de basis ligt van de subsidieaanvraag? Nog maar zelden liggen hierbij reële cijfers voor en worden er te algemene termen genoemd. Het voorstel van het CDA voor een sociale analyse is natuurlijk het kernpunt van de herijking van het welzijnsbeleid, namelijk het in beeld brengen van de maatschappelijke knelpunten. Zij wijst bij het voorstel er nogmaals op dat haar fractie er bij de algemene beschouwingen van 2000 en 2001 op heeft aangedrongen de effecten van vergrijzing voor Drenthe helder te krijgen. Dat had het college ook tegen dat licht kunnen zien, want het college kan van haar verwachten dat zij dat heel belangrijk vindt. Ten aanzien van de bijdrage die de PvdA in de vorige statenvergadering aanhangig maakte over het corso in Eelde, merkt zij op dat daarover in haar fractie nadere discussie heeft plaatsgevonden. Er is nog eens kritisch gekeken naar de subsidiecriteria en zij vindt dat op het moment dat de subsidie niet verleend wordt, dit volledig in overeenstemming dient te zijn met de criteria die de provincie heeft. Het zat hierbij wat spreekster betreft, vooral vast op het begrip dat aanvragen altijd vernieuwend moeten zijn. Natuurlijk is het belangrijk dat in het cultuurbeleid steeds vernieuwende accenten worden gelegd, maar aan de andere kant zijn er heel veel belangrijke evenementen in Drenthe die geworteld zijn in de Drentse traditie. Daar zijn heel veel vrijwilligers mee gemoeid. Zij overweegt om te kijken of het niet relevant is te komen tot een vorm van waarderingssubsidie voor dit soort evenementen, aangezien corso's en optochten een deel zijn van de Drentse cultuur. Zijn hiertoe mogelijkheden in de toekomst?

De heer GAASBEEK vraagt of de VVD op dit moment voorstander is van verlening van die subsidie?

Mevrouw SCHIPPER heeft op dit moment niet volledig alle informatie met betrekking tot dat element in beeld, maar vindt wel dat gekeken moet worden of evenementen als corso's en optochten niet toegankelijk kunnen worden gemaakt voor waarderingssubsidies.

Mevrouw GOUDRIAAN merkt op nog steeds bezig te zijn met subsidiëring van het corso en heeft als plan met een voorstel te komen. Zij is blij dat ook mevrouw Schipper dit punt op een bepaalde manier benadert. Wellicht dat de staten hierover tot overeenstemming kunnen komen?

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de VVD dit niet voor één enkel corso wil oplossen, maar dat dit in

een breder kader wordt geplaatst, zodat wordt vastgesteld welke evenementen wel voor subsidie in aanmerking komen en welke niet.
Het overgrote deel van de middelen voor jeugdzorg gaat naar 15% van de jeugd die in één of andere vorm hulp nodig heeft. De VVD-fractie vindt dat de provincie alert moet zijn en blijven, teneinde het klimaat van en voor jongeren in Drenthe aantrekkelijk te houden en te maken en zij vindt dan ook dat voor dergelijke groepen in het provinciaal beleid aandacht moet zijn. Weliswaar doet de provincie daar wel het een en ander aan, zoals informatie- en communicatietechnologie, sport, evenementen voor jongeren en werk. Zij vraagt voor het aspect van de werkgelegenheid voor jongeren extra aandacht en vraagt het college met een overzicht te komen van hoeveel jongeren er na hun opleiding wegtrekken uit Drenthe en hoeveel jongeren het lukt om in Drenthe werk te vinden. Spreekster heeft namelijk de indruk dat het moeilijk is voor hoogopgeleide jongeren om werk te krijgen in Drenthe en het is goed om dat eens in kaart te brengen.
Over het onderbrengen van vrouwenorganisaties bij Enova weet zij dat er momenteel een concept voorligt en bij de behandeling daarvan hebben de staten het college als kaders meegegeven om aandacht te besteden aan het verschil in grootte en omvang van de vrouwenorganisaties in relatie tot de hoogtes van de toegekende subsidies. Lezend in het concept wordt het voor haar niet zichtbaar dat dit aspect is meegenomen en dat baart haar, maar ook de betrokken vrouwenorganisaties, zorgen. Wil de gedeputeerde daar aandacht aan besteden alvorens het concept volgende week ondertekend wordt?

Mevrouw KEMPE heeft destijds aandacht gevraagd voor het boven water houden van de identiteit van de verschillende vrouwenorganisaties. Zij vraagt zich af of dat wel is meegenomen in het concept waarvan de VVD-fractie kennelijk al kennis heeft genomen.

Mevrouw BRINK antwoordt dat tijdens de vorige statenperiode al is ingezet op de situatie dat de administratieve ondersteuning van de vrouwenorganisaties, die nu nog heel verschillend worden gesubsidieerd, bij Enova komt te liggen. Dat is iets wat de staten hebben vastgesteld en mevrouw Schipper vraagt nu om de hoogte van de subsidie meer naar voren te laten komen in het conceptvoorstel dat betrekking heeft op het onderbrengen van de administratieve taken van de vrouwenorganisaties bij Enova. Over de hoogte van de subsidie hebben provinciale staten besloten. Spreekster zegt toe dat daaraan in het conceptvoorstel aandacht zal worden besteed.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat zij een voorstel in de vorige commissievergadering heeft gedaan met betrekking tot het Noordelijk convenant cultuur. Destijds leefde zij in de veronderstelling dat dit nog een blanco verhaal was waar de provincie nog niet mee bezig was. In de krant heeft zij nu gelezen dat er een concept is. Spreekster had toegezegd dat zij hiervoor met een voorstel naar de staten zou komen om de kaders met elkaar vast te kunnen stellen voor dat Noordelijk convenant cultuur. Nu er echter al een concept ligt, stelt spreekster voor om in een zo vroeg mogelijk stadium te bespreken wat er in dat Noordelijk convenant cultuur moet komen te staan en zij vraagt de gedeputeerde toe te lichten in welke fase zich dit bevindt en een afspraak te maken wanneer de commissie hierover van gedachten kan wisselen.

De heer WENDT spreekt zijn waardering uit voor de opzet en de leesbaarheid van de begroting. Over veel zaken met betrekking tot cultuur en welzijn heeft hij deze ochtend al gesproken en wat dat betreft complimenteert hij de twee gedeputeerden die de buit voor dit jaar lijken te hebben binnengehaald. Hij is blij dat de vrijwilligers al uitgebreid aan bod zijn geweest en dat daar dus aandacht voor blijft bestaan. Bij de algemene beschouwingen heeft hij aandacht gevraagd voor de evenementen in het kader van "400 jaar Drenthe". Zijn fractie vindt het aardig wanneer de provincie in het kader van de provinciale verkiezingen in het provinciehuis extra aandacht besteedt aan dit heuglijke feit. Oktober 2002 was de Kindermaand en dat is een groot succes geworden. In de vorige vergadering heeft hij aangestipt dat als er een herhaling van de Kindermaand zou komen, hij vindt dat een dergelijke activiteit op de zaterdagochtend zou kunnen worden georganiseerd. Volgens hem levert dat niet minder bezoekers op dan nu het geval is geweest. Over de zorgboerderijen is dit keer niet veel te lezen in de stukken, maar hij heeft de indruk dat voortgegaan moet worden op de ingeslagen weg, omdat het succesvol verloopt en het draagvlak verbreedt. Hij hoopt dat de initiatieven die vanuit diverse hoeken in de provincie

worden genomen ondersteund worden, zodat het niet bij één groot initiatief zal blijven in de vorm van één grote vereniging die dergelijke activiteiten stimuleert. Bij vorige agendapunten ging het meermalen over de zogenaamde overlap van diverse instanties. Dat betreft in eerste instantie de overlap tussen provinciale en gemeentelijke taken. Daarnaast vraagt hij aandacht voor de overlap die er bij de regionale omroepen in het algemeen bestaat. Deze omroepen lijken volledig naast elkaar te blijven bestaan en los van elkaar te blijven functioneren. Facilitair, maar ook inhoudelijk, zou er duidelijk meer samenwerking kunnen zijn, zodat er ook bezuinigd kan worden op dat punt.

Mevrouw KEMPE merkt op dat naar verwachting de nieuwe Wet op de jeugdzorg in 2004 klaar komt. Die wet zal wat bezwaren geven voor de uitvoering van provinciale taken. Zij hecht er erg aan om het Drents model en de toegangen overeind te houden en hoopt dat dat zal lukken. Zij hoort in het land en in de pers veel negatieve geluiden over de jeugdzorg, vooral daar waar het gaat over langs elkaar heen werkende instellingen, en hoopt dat dat niet geldt voor deze provincie. Zij dringt er bij het college op aan de vinger goed aan de pols te houden.

De heer VAN DER SCHOOT sluit zich aan bij mevrouw Kempe en vraagt het college om eens te gaan screenen hoe het met de jeugdzorg in Drenthe is gesteld.

Mevrouw KEMPE geeft aan dat het ouderenbeleid voor haar ook een speerpunt is. Dit dient krachtig te worden voortgezet en zij vindt dat de provincie daar een goed beleid op voert. Zij is het daarmee dan ook van harte eens. Zij vraagt zich af of het college goed in beeld heeft hoe het staat met de vergrijzing in Drenthe en of daar een toekomstvisie op bestaat. De ziekenhuiszorg en ambulancezorg verdienen ook de nodige aandacht. Nu heeft de provincie op dat gebied geen wettelijke taken, maar het zijn wel zaken die in de provincie leven. Daarbij valt ook te denken aan de bereikbaarheid van huisartsenposten. Zij vraagt het college om daar actief bij betrokken te zijn. Het CDA noemde daarvoor net al wat voorbeelden, namelijk monitoring en/of rapportages, en deze suggesties ondersteunt zij van harte. De voorstellen van GroenLinks zijn op het eerste gezicht erg sympathiek, maar deze wil zij eerst in haar fractie bespreken.

De heer GAASBEEK vraagt naar aanleiding van pagina 43 van de Beleidsnota 2003 over het algemeen welzijnsbeleid of het te formuleren is welke samenwerkingsprojecten er met de gemeenten zijn, in verband met bijvoorbeeld een leefbaar platteland. Bij de evaluatie van de gemeentelijke herindeling was er namelijk een massieve kritiek op de samenwerking van de provincie met de gemeenten bij het in goede banen leiden van de gemeentelijke herindeling. De achterban van de OSD-fractie is momenteel bezig te informeren bij de gemeenten waar de provincie in tekort heeft geschoten en hierop hoopt hij in november terug te komen. Naar aanleiding van de onderwijsinfrastructuur op pagina 44 in de Beleidsnota 2003 moet het streven erop gericht zijn de bestaande voorzieningen te handhaven - hier en daar vallen er wat onderwijsvoorzieningen weg - en mogelijk met dependances uit te breiden. De fusievorming die is gericht op de totstandkoming van meer grotere scholengemeenschappen, dient te worden gestopt en er dient een meer fijnmazig net van voorzieningen in stand te worden gehouden. Dit dienen de staten regelmatig vast te stellen, want het lijkt hier en daar afgebroken te worden. Ook dient er meer gezicht te worden gegeven aan de aansluiting van het onderwijs op arbeid. Er zijn namelijk problemen in Drenthe voor wat betreft de werkgelegenheid, en de werkloosheid is hoog. Dit vindt vaak al een basis in een onjuiste aansluiting van het basisonderwijs op de vorm van voortgezet onderwijs die daarna komt.
Bij de breedtesport dient de combinatie van welzijn en zorg meer accenten te krijgen, want in sport zit ook een belangrijke welzijnsfactor. Aan het cultuurbeleid wordt verder veel aandacht besteed, maar spreker denkt dat de amateurkunst in de verdrukking komt. Verder vraagt hij aandacht voor het ouderenbeleid in verband met de vergrijzing van de bevolking. Het is prettig te horen dat de VVD dit ook bijzonder belangrijk vindt en het heeft kennelijk ook de aandacht van de ChristenUnie. De provinciale uitgangspunten op dit terrein zijn goed, maar de vormgeving van het beleid dienaangaande dient een aanhoudende zorg te zijn.

Mevrouw CEELEN grijpt dit agendapunt aan in de hoop over een aantal zaken met andere fracties overeenstemming te bereiken, zodat hierover op 13 november aanstaande een aantal voorstellen bij het college kan worden neergelegd. Zij is ervan uitgegaan dat er een aantal punten naar voren moet worden gebracht waarmee het college niet vrijblijvend aan de slag dient te gaan. De gelden die daarvoor beschikbaar moeten worden gesteld, dienen uit het overschot van de algemene middelen te komen. Weliswaar heeft zij van gedeputeerde Weggemans begrepen dat de financiële situatie van de provincie niet onverdeeld gunstig is en dat de provincie veel zuiniger dient te zijn, maar indien blijkt dat de provincie bepaalde prioriteiten heeft, kan daar over het algemeen ook het geld wel voor worden gevonden. Zij is net als de ChristenUnie zeer goed te spreken over het fenomeen Oktobermaand Kindermaand en wil dolgraag dat het college dit volgend jaar voortzet, omdat dit fenomeen een goed bereik heeft gehad. Het tweede punt betreft de zorgboerderijen. De PvdA-fractie vraagt of er op dit gebied nog iets gedaan kan worden. Er zijn zoals bekend nogal wat problemen rondom de persoonsgebonden budgetten. Twee jaar geleden heeft de provincie op het gebied van de zorgboerderijen een prachtig initiatief getoond en er is met vijf zorgboerderijen begonnen. In dit project is destijds ƒ 500.000,-- gestoken en momenteel zijn er dertien zorgboerderijen. Besteding van het persoonsgebonden budget aan zorg in de zorgboerderijen blijft echter een probleem. Kan het college daar iets aan doen? In augustus 2002 had eigenlijk de evaluatie van het fenomeen Zorgboerderijen binnen moeten zijn, maar van de ambtenaren heeft zij gehoord dat onder andere de MKZ-crisis ervoor heeft gezorgd dat die evaluatie is vertraagd. Haar is gebleken dat er inmiddels een nieuw stichtingsbestuur is aangesteld en dat er een symposium over de zorgboerderijen georganiseerd gaat worden. De provincie kan richting het zorgkantoor erop aandringen dat het persoonsgebonden budget hiervoor wordt ingezet, want gebleken is dat de instituten in de zorg een persoonsvolgend budget krijgen, terwijl de mensen in de boerderijen daar minder geld van krijgen. Dit probleem is steeds onderkend en daar kan het college zich bij het zorgkantoor best hard voor maken. Verder vraagt zij aandacht voor het fenomeen Armoede in een rijk land. Zij vindt dat door het Nationaal Instituut Budgetvoorlichting (NIBUD) is aangetoond dat een groot aantal gezinnen niet kan rondkomen van het maandelijks minimuminkomen. In een rijk land als Nederland heeft ook de provincie hierin een verantwoordelijkheid. De tekorten in gezinnen lopen soms op tot honderden euro's per maand. Nu kan de provincie daar moeilijk iets aan doen, maar zij vindt dat de provincie dat wel kan. Uiteraard doet de provincie niet aan inkomenspolitiek, maar er zijn in de provincie wel verschillende organisaties die mensen ondersteunen die te maken hebben met armoede. Zij stelt voor om de armoede op de agenda te zetten en uit te spreken dat wordt geweigerd die situatie te accepteren. Zij vraagt het college die verschillende organisaties in kaart te brengen.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat bij de mensen die onder de armoedegrens dreigen te vervallen 1,2 miljoen mensen zitten met alleen maar AOW of AOW met een klein aanvullend pensioen. De indexatie van pensioenen door de pensioenfondsen zal bovendien achterwege blijven als de overheid deze categorie te hulp schiet.

Mevrouw CEELEN stelt voor om een congres te organiseren van alle organisaties in Drenthe die zich met armoedebestrijding bezighouden. Geld voor een dergelijk congres kan worden gefourneerd uit het overschot op de algemene middelen.

Mevrouw KEMPE kan zich niets voorstellen bij het verhaal van mevrouw Ceelen en vraagt nadere uitleg.

Mevrouw WESTERKAMP merkt op dat het sociaal armoedebeleid bij het RPCP Drenthe ligt. Zij vraagt wie een dergelijk congres zou moeten organiseren.

Mevrouw CEELEN antwoordt dat de provincie het initiatief dient te nemen voor het organiseren van een dergelijk congres en zij zal dan ook voor 13 november 2002 met een voorstel dienaangaande komen. Het Instituut voor Interculturele Ontwikkeling in Drenthe heeft volgens spreekster de komende tijd werk genoeg. De maatschappelijke ontwikkelingen verharden en de multiculturele samenleving staat onder druk. Vraagstukken rond integratie en participatie vragen om aandacht van de samenleving. Interculturalisatie is een mooi begrip, maar er zal wel handen en voeten aan moeten worden gegeven door middel van een

concrete aanpak. Toen I_2D van start ging heeft het organisatieadviesbureau De Beuk een omgevingsverkenning voor Drenthe gemaakt. Een ding stond toen vast, namelijk dat I_2D van start is gegaan om een goede samenleving van mensen met verschillende culturele achtergronden gestalte te geven. De provincie dient dan ook actiepunten in hoofdstuk 5 van het Actieprogramma gestalte te geven en er moet meer aandacht besteed worden aan vluchtelingen en asielzoekers. De provincie kan hiertoe cursussen organiseren.

De heer IETSWAART merkt op dat in de Beleidsnota 2003 staat dat veel zaken die in 2002 zijn aangepakt doorwerken in 2003. Zo zullen de effecten van het ingezette beleid pas komende jaren zichtbaar worden. Dan zal blijken of de juiste keuzes zijn gemaakt en of bijsturing noodzakelijk is. Hij hoopt dat als het gaat om beleidseffectenmeting het nieuwe Onderzoeksbureau CWZ daartoe een bijdrage zal leveren. Zijn fractie zal niet alleen de kwaliteit daarvan kritisch beoordelen, maar ook de objectiviteit. Hij is van mening dat het opportuun is om over een aantal punten in de Beleidsnota 2003 een kaderstellende discussie te voeren. Het gaat om de volgende prioritaire punten, die inhoudelijk de moeite waard zijn om een dergelijke discussie te voeren. Het eerste punt betreft de onderwijsachterstanden. D66 heeft hoge verwachtingen van de projecten Argonaut en Taskforce onderwijskansen. Hij hoopt dat de geleverde inspanningen de onderwijsachterstanden zullen verminderen. Mocht blijken dat het ingezette beleid niet voldoende is, dan moet worden vastgesteld welke inzet nog aanvullend gepleegd moet worden tegen welke kosten. Monitoring is daarvoor van groot belang. Het tweede punt betreft het sportbeleid. Sport in Drenthe is een punt waarvoor zijn fractie eerder aandacht heeft gevraagd. Zijn fractie staat zeer positief tegenover de Stichting *SPORTDrenthe* en pleit voor het opstellen van een Nota sportbeleid waarin alle aspecten van sport, zoals breedtesport, topsport en gehandicaptensport, in één visie worden neergezet. Daarbij moeten speerpunten worden aangegeven en zo mogelijk dienen middelen te worden ingezet ter versterking van de maatschappelijke waarde van sport. Ten derde is D66 zeer ingenomen met kunstmenu's en cultuurtrajecten op basis- en voortgezet onderwijs. Hij hecht er zeer aan dat alle scholen in Drenthe hieraan deelnemen. Hij steunt een eerdere oproep van de VVD om een kaderstellende discussie hierover te voeren en zich te blijven oriënteren op de actieve en activerende regisseursrol van de provincie als het gaat om vraaggestuurd werken. Het vierde punt betreft het vrijwilligerswerk. Er is al veel werk verzet door provincie en gemeenten om het vrijwilligerswerk te versterken. Zijn fractie is van mening dat dit nog niet voldoende is. De economische betekenis van vrijwilligerswerk is belangrijk toegenomen. Dit rechtvaardigt dat hiervoor meer geld beschikbaar komt en hij pleit voor een kaderstellende discussie waarin de huidige problematiek waarmee het vrijwilligerswerk wordt geconfronteerd aan de orde komt. Hoe deze problematiek kan worden opgelost en hoeveel geld daarvoor vrijgemaakt moet worden, dient daarbij uiteraard te worden besproken. Immers, er dient monitoring plaats te vinden en er moet worden vastgesteld waar nog knelpunten bestaan en welke instrumenten zouden moeten worden ingezet. Daarbij speelt ook de takendiscussie tussen gemeenten en provincie een belangrijke rol. D66 wil het vrijwilligerswerk echt in de benen houden, want er moet nog meer gebeuren dan thans het geval is. Het vijfde punt betreft het ouderenbeleid. Hij ondersteunt de door het college in de Beleidsnota 2003 verwoorde inzet op dit punt. Niettemin maakt hij zich zorgen, want hij vraagt zich af of die inzet voldoende is om de leef- en woonomstandigheden van ouderen op een verantwoord peil te houden, met name in de plattelandsgemeenten. Daarbij denkt spreker vooral aan wonen, de zorg, openbaar vervoer en dergelijke. Langzamerhand verdwijnen er op het platteland steeds meer voorzieningen. Hij pleit voor een integrale discussie over de huidige ontwikkelingen en het ingezette beleid. Het zesde punt betreft de jeugdzorg. Met ingang van 2004 wordt de nieuwe Wet op de jeugdzorg van kracht. De verantwoordelijkheid van de provincie voor het jeugdzorgbeleid neemt daarbij belangrijk toe. Zijn fractie is van mening dat, mede gezien het voorstel voor verhoging van het krediet Jeugdhulpverlening, de discussie daarover zo spoedig mogelijk moet plaatsvinden.
In het algemeen wordt bij de verdeling van de budgetten voor het jaar 2003 aan welzijn een substantieel deel van het beschikbare budget uitgegeven. Er gaat dus relatief veel geld naar welzijn en het feit dat daarvan een deel rijksgeld is, is niet zo relevant. Wel relevant is dat de bijdrage van de provincie toeneemt. Veel relevanter is het welke resultaten de investeringen in welzijn hebben op-

geleverd. Heeft het ingezette beleid het welzijn en de welvaart van Drentse inwoners daadwerkelijk bevorderd? Zit er voldoende samenhang in het beleid of laat de provincie zich leiden door de waan van de dag? Dat is een interessante vraag en kan de opmaat zijn om hierover in de commissie van gedachten te wisselen. Hij stelt voor om jaarlijks in het jaarverslag een hoofdstuk of een sociaal rapport op te nemen over het toekomstig sociaal beleid van de provincie.

Mevrouw BRINK heeft gehoord dat CDA en D66 aandringen op een sociale analyse, waaraan de provincie ook haar consequenties moet verbinden. Spreekster denkt dat op dit terrein een prachtige taak is weggelegd voor het Onderzoeksbureau CWZ en daar wil zij dat ook bij houden. Het college vindt dit zonder meer een interessante optie. Spreekster zal ervoor zorg dragen dat de leden van deze commissie kennis kunnen maken met de nieuwe Jongerenraad. Zij heeft al toegezegd op 23 oktober 2002 dat zij zal spreken met de directeuren van de schouwburgen en zal bezien of K&C daar ook een rol in kan vervullen. Zij zal bekijken welke schouwburgen en gelegenheden leegstaan en of daar iets georganiseerd kan worden. Op het terrein van spreeksters portefeuille, namelijk cultuur, sport en vrouwenorganisaties, betreft het die gebieden in de samenleving die staan en vallen bij vrijwilligers. Zo verrichten bijvoorbeeld veel vrijwilligers werk in musea, en daar neemt het animo voor vrijwilligerswerk sterk af. Ouders die het vroeger heel normaal vonden dat, wanneer hun kinderen moesten hockeyen of voetballen, zij ook met de auto meegingen, zijn daartoe steeds moeilijker te bewegen. Tevens loopt het animo voor het draaien van kantinediensten sterk terug. Hierdoor wordt duidelijk dat de situatie, als het gaat om vrijwilligerswerk, steeds schrijnender wordt.

De heer VAN GLANSBEEK vraagt wat de provincie eraan kan doen om meer vrijwilligers te krijgen. Het moet namelijk niet alleen blijven bij de constatering dat het aantal vrijwilligers afneemt, maar er moet ook iets aan gedaan worden.

Mevrouw BRINK antwoordt dat er een pilot van VWS is, waarbij zal worden gekeken hoeveel en welke vrijwilligers er zijn op welke terreinen. Naar aanleiding van dat onderzoek kan worden vastgesteld waar de meest schrijnende tekorten aan vrijwilligers bestaan. De volgende stap is dan de oprichting van een vrijwilligerssteunpunt, al dan niet bij STAMM.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat op pagina 45 van de Beleidsnota 2003 staat dat het college de ontwikkeling van een ondersteuningsnetwerk op maat in het vizier heeft.

Mevrouw BRINK antwoordt dat hiertoe ook al is besloten. De vraag van de heer Van der Schoot over de omroepgelden zal zij in de volgende commissievergadering beantwoorden. De opmerking dat er een landelijke tendens is dat het vmbo een vergaarbak dreigt te worden, is een opmerking die enkel op het conto van de heer Van der Schoot komt. Over het verloop van de projecten zal de commissie te zijner tijd een verslag ontvangen, zoals dat te doen gebruikelijk is. Als het gaat om het voorzien van extra middelen voor welzijnsbeleid, dan merkt spreekster op dat als de commissie instemt met bepaalde voorstellen, dat uiteraard betekent dat de kosten van die voorstellen gedekt moeten worden. Op het gebied van welzijn kan de provincie nog een redelijke slag maken en de voorstellen die tijdens deze vergadering zijn besproken, maken daar deel van uit. De VVD heeft een voorstel gedaan met betrekking tot een waarderingssubsidie en heeft dit onder andere gekoppeld aan het corso in Eelde. Het is niet zo dat het corso in Eelde geen subsidie meer krijgt, omdat dit niet vernieuwend is. Het criterium dat een project vernieuwend dient te zijn is overigens wel eens wat moeilijk te hanteren als het gaat om waarderingssubsidies. Wat dat betreft wil spreekster nog wel eens kijken naar de verhouding tussen een waarderingssubsidie en het criterium dat iets vernieuwend moet zijn.

Mevrouw DE VRIES antwoordt dat het PvdA-voorstel om een congres te organiseren van organisaties die zich met armoede bezighouden, niet op haar instemming kan rekenen. Spreekster vindt dat er geen geld uitgegeven moet worden aan een congres. Stel dat de VSD een project heeft dat is gericht op armoedebestrijding en dat past binnen de provinciale fondsen, dan geeft zij het geld daar liever aan uit. Als het gaat over de € 20.000,-- uit de algemene middelen voor de website, heeft er al een behoeftepeiling plaatsgevonden door middel van het beleggen van twee halve dagen voor jongeren met een verstandelijke functiebeperking

en voor jongeren met een lichamelijke functiebeperking. Daar is uitgekomen dat de computer hét middel is waarmee jongeren communiceren en in die zin past daarin heel goed de ontwikkeling van een website. Spreekster kijkt op dit moment in hoeverre dit kan worden gerealiseerd binnen het budget dat de staten beschikbaar hebben gesteld ten behoeve van deze jongeren, maar kan daar nu nog niets over zeggen. Zij hoopt dat dat binnen het budget past, waarbij zij ook ziet op de kosten die het onderhoud van een dergelijke website vergt. De opbouwende opmerkingen van VVD en CDA over bladspiegels neemt spreekster mee. De indexering van de subsidies aan instellingen is opgenomen in de Budgetsubsidieverordening van de provincie en als de staten dat anders willen zal deze verordening gewijzigd moeten worden. Als het gaat om het persoonsgebonden budget in relatie tot de zorgkantoren heeft spreekster al gesprekken gevoerd met de directeur van het zorgkantoor en de heer Van Pijkeren, projectleider van het Ministerie van VWS als het gaat om de vernieuwing van de AWBZ. Op dit moment kan spreekster niet meer doen en zij heeft dan ook in dit geval gebruikgemaakt van de mogelijkheden die de beperkte regierol van de provincie hierin bood. Met betrekking tot de nieuwe Wet op de jeugdzorg heeft spreekster gisteren nog een gesprek gevoerd met de directeur-generaal van het Ministerie van VWS over het Drentse model. Uit dat gesprek is gebleken dat geen garantie kan worden gegeven dat gebeurtenissen als in Roermond, waarbij de samenwerking tussen instellingen in de jeugdzorg sterk te wensen overlaat, in Drenthe niet kunnen voorvallen, maar dat wel een netwerkmodel zoals in Drenthe bestaat goede waarborgen biedt om te zorgen dat dit kan worden voorkomen. In die zin is de structuur in Drenthe goed en zij heeft dan ook geen negatieve projecten op haar netvlies. Met de opmerkingen over vergrijzing in Drenthe is zij het eens. Dit is een aanhoudend punt van zorg en hoe dit moet worden aangepakt wordt integraal in alle voorstellen meegenomen.

De heer VAN DER SCHOOT stelt voor om vanuit het oogpunt van tijd, integraal van de tweede termijn af te zien.
De commissie stemt hiermee in.

De VOORZITTER concludeert dat de discussie over de Najaarsnota 2002, de Beleidsnota 2003 en de Begroting 2003 zal worden voortgezet in de vergadering van de staten op 13 november 2002, zodat voorliggende nota's en de begroting het karakter van een B-stuk behouden.

24. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 13.47 uur.

TOEZEGGINGEN: geen.

HW